



JUSTITS MINISTERIET

Dato: 7. marts 2023
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Poul Stampe Berggreen
Sagsnr.: 2021-10-0689
Dok.: 2691463

Forslag til

Lov om ændring af lov om vagtvirksomhed

(Etablering af en forsøgsordning med kommunale tryghedsvagter m.v.)

§ 1

I lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 112 af 11. januar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1681 af 26. december 2017 og ved § 2 i lov nr. 891 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om vagtvirksomhed og kommunale tryghedsvagter«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 4, ændres »indbrudsalarmeringsanlæg eller« til: »indbrud-salarmeringsanlæg«.

3. I § 1, stk. 1, nr. 5, ændres »nr. 1-4.« til: »nr. 1-4 eller«.

4. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) udfører opgaver som tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2.«

5. Efter § 1 indsættes før overskriften for § 2:

»Kommunale tryghedsvagter

§ 1 a. Kommunalbestyrelsen kan i perioden fra den 1. juli 2023 til den 1. juli 2026 gøre brug af tryghedsvagter med henblik på at opretholde den offentlige orden m.v. på kommunens område. Tryghedsvagter skal være

- 1) godkendte, kommunalt ansatte vagter eller
- 2) godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed.

Stk. 2. Tryghedsvagter kan udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Stk. 3. Tryghedsvagters virksomhed sker under kommunens instruktion og ansvar.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen behandler klager over tryghedsvagter, som er ansat i eller antaget af kommunen efter stk. 1.

§ 1 b. Tryghedsvagter kan henstille til personer, der forstyrrer den offentlige orden m.v. på steder, hvortil der er almindelig adgang, at stoppe den forstyrrende adfærd m.v. Efterkommes en henstilling ikke, kan tryghedsvagter tilkalde politiet.

Stk. 2. Tryghedsvagter kan i forbindelse med deres virksomhed foretage foto- og videooptagelser af personer, der befinder sig på et sted, hvortil der er almindelig adgang, med henblik på at dokumentere forstyrrelser af den offentlige orden m.v. eller øvrige strafbare forhold.

Stk. 3. Tryghedsvagter skal på begæring af politiet overdrage foto- og videomateriale efter stk. 2, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.

Stk. 4. Tryghedsvagter kan anvende hunde, hvis politiet har givet særlig tilladelse hertil.

§ 1 c. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om tryghedsvagter, herunder om tryghedsvagternes uddannelse, uniformering og legitimation, samt krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende.«

6. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »vagtvirksomhed«: »og kommunalt ansatte tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1,«.

7. I § 3, *stk. 1, nr. 6*, og § 7, *stk. 3, nr. 1*, ændres »borgerlig straffelovs« til: »straffelovens«.

8. I § 4, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »aktieselskabs-registeret« til: »Det Centrale Virksomhedsregister«.

9. I § 7, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at kommunens tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, er godkendte til ansættelse i kommunen, inden ansættelsen træder i kraft.«

10. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »og personalet i en vagtvirksomhed« til: », personalet i en vagtvirksomhed og kommunalt ansatte tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1,«.

11. I § 14, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »ansættelse i en vagtvirksomhed«: »eller som tryghedsvagt i en kommune, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1,«.

12. I § 20, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 eller« til: »§ 9,«.

13. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2.« til: »§ 6, stk. 2, eller«.

14. I § 20, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) undlader at sørge for, at kommunalt ansatte tryghedsvagter efter § 1 a, stk. 1, nr. 1, er godkendte, eller undlader at sikre, at vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed efter § 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriserede, eller at tryghedsvagterne er godkendte«.

15. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. De grupper af vagtvirksomhed, der efter § 1, stk. 2, fastsættes regler om, kan tilsvarende straffes for overtrædelser af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 2

Loven træder i kraft den 15. juni 2023.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Etablering af en forsøgsordning med kommunale tryghedsvagter
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Autorisation, godkendelse og tilbagekaldelse mv.
 - 2.1.1.2. Vagters beføjelser samt virksomhed på områder, hvortil der er almindelig adgang
 - 2.1.1.3. Regler om uddannelse, uniformering og legitimation
 - 2.1.1.4. Ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed der udøves af statslig eller kommunal myndighed
 - 2.1.1.5. Strafbestemmelse
 - 2.1.1.6. Kommunernes mulighed for at varetage statslige opgaver – forholdet til kommunalfuldmagten
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.1.3.1. Etablering af hjemmel til, at kommuner kan antage tryghedsvagter
 - 2.1.3.2. Antagelse af tryghedsvagter
 - 2.1.3.2.1. Kommunens antagelse af tryghedsvagter
 - 2.1.3.2.2. Tryghedsvagter ansat i en vagtvirksomhed, som har indgået aftale med en kommune
 - 2.1.3.3. Udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde
 - 2.1.3.4. Tryghedsvagternes virksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang
 - 2.1.3.5. Kommunernes instruktion og ansvar i forhold til tryghedsvagter samt klager over tryghedsvagter
 - 2.1.3.5.1. Instruktion og ansvar for tryghedsvagterne
 - 2.1.3.5.2. Behandling af klager over tryghedsvagterne
 - 2.1.3.6. Tryghedsvagternes beføjelser
 - 2.1.3.6.1. Om henstillinger og opretholdelse af den offentlige orden
 - 2.1.3.6.2. Tryghedsvagternes anvendelse af kameraer
 - 2.1.3.6.3. Overdragelse af materiale til politiet
 - 2.1.3.6.4. Tryghedsvagternes brug af hunde
 - 2.1.3.7. Krav til tryghedsvagterne og bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om tryghedsvagter i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen

- 2.1.3.8. Automatisk udløb af ordningen med kommunale tryghedsvagter
3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er afgørende for regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), at befolkningen kan leve i tryghed og frihed. Som det også fremgår af regeringsgrundlaget ”Ansvar for Danmark” ønsker regeringen derfor at sætte ind over for utryghedsskabende adfærd og kriminalitet, så det bliver mere trygt for alle at færdes i det offentlige rum, f.eks. i boligområder og på togstationer.

Med lovforslaget lægges der op til at etablere en forsøgsordning, der giver kommunerne mulighed for at anvende tryghedsvagter, der kan supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden. Det vil være op til den enkelte kommune, om kommunen vil gøre brug af ordningen.

Lovforslaget har på denne baggrund til formål at sikre klare rammer for kommunernes brug af tryghedsvagter på en retssikkerhedsmæssigt betryggende måde. Det foreslås i den forbindelse, at tryghedsvagter skal være godkendte, kommunalt ansatte vagter eller godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed. Det foreslås desuden, at de kommunale tryghedsvagter vil kunne udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, og at tryghedsvagterne skal kunne henstille til personer, der forstyrrer den offentlige orden mv., at stoppe den forstyrrende adfærd mv. Med den foreslåede ordning vil der således som noget nyt kunne udøves vagtvirksomhed med henblik på at opretholde ro og orden på et offentligt tilgængeligt sted, hvilket ellers som det klare udgangspunkt er en politimæssig opgave.

I forbindelse med deres virksomhed vil tryghedsvagterne desuden kunne foretage foto- og videooptagelser af forstyrrelser af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold. Foto- og videomaterialet vil på begæring skulle overdrages til politiet, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.

Med lovforslaget får justitsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bl.a. tryghedsvagternes uddannelse på bekendtgørelsesniveau. Det forudsættes i den forbindelse, at tryghedsvagter forpligtes til at gennemgå en særlig uddannelse, inden ansættelsen træder i kraft.

Det foreslås, at forsøgsordningen vil løbe i tre år fra den 1. juli 2023. Forsøgsordningen vil være generel i den forstand, at alle kommuner uden særlig tilladelse eller lignende kan vælge at gøre brug af forsøgsordningen inden for de rammer, der foreslås fastsat med lovforslaget.

Det forudsættes, at Justitsministeriet i forbindelse med forsøgsordningen indsamler erfaringer fra de kommuner, der måtte vælge at gøre brug af kommunale tryghedsvagter, vagtvirksomheder, der har leveret tryghedsvagtydelser, relevante brancheorganisationer for vagter, politiet og Politiforbundet med henblik på at ministeriet kan vurdere ordningens betydning i praksis.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Etablering af en forsøgsordning med kommunale tryghedsvagter

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Autorisation, godkendelse og tilbagekaldelse mv.

Lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 112 af 11. januar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1681 af 26. december 2017 (vagtvirksomhedsloven), indeholder regler om adgangen til at udøve vagtvirksomhed. Loven bygger på et lovudkast, som er udarbejdet af Justitsministeriets udvalg om private vagtselskaber, og som er indeholdt i udvalgets betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed.

Vagtvirksomhedsloven indeholder navnlig regler, der regulerer den virksomhed, der typisk udføres af private vagtvirksomheder. Formålet med loven er således at sikre, at de virksomheder, der kommercielt udbyder vagtvirksomhed, udøver virksomheden på en for samfundet forsvarlig og betryggende måde.

Vagtvirksomhed er nærmere defineret i lovens § 1, stk. 1, nr. 1-5, som også fastsætter lovens anvendelsesområde. Det fremgår heraf, at vagtvirksomhed kan være selvstændig virksomhed, hvorved personer enten ved egen eller ansattes tilstedeværelse, ved brug af hunde eller ved TV-overvågning fører tilsyn med privat område eller område, hvortil der er almindelig adgang (nr. 1), udfører værditransporter (nr. 2), udøver beskyttelse af andre personer (nr. 3), modtager og behandler alarmsignaler fra overfalds- eller indbrudsalarmering (nr. 4) eller fører kontrol med andres virksomhed som nævnt i nr. 1-4 (nr. 5). For så vidt angår bestemmelsens stk. 1, nr. 1, fremgår der nærmere herom af side 35 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at tilsynsvirksomhed i lovens forstand – under hensyn til det område, der tilsigtes reguleret ved loven – skal have til formål ved personlig tilstedeværelse at skabe beskyttelse mod ulovlig indtrængning, tyveri, herunder indbruds- og butikstyveri, hærværk, brand og lignende.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven, at den, der udøver vagtvirksomhed eller indgår en aftale herom, skal have autorisation hertil. Justitsministeren har i henhold til lovens § 13, stk. 1, bemyndigelse til at henlægge behandling af sager om meddelelse af autorisation til at udøve vagtvirksomhed samt godkendelse af personalet i en vagtvirksomhed til en anden myndighed. Det følger i forlængelse heraf af § 1 i bekendtgørelse nr. 1408 af 4. december 2017 om vagtvirksomhed med senere ændringer (vagtvisdomhedsbekendtgørelsen), at autorisation til at udøve erhvervs-mæssig vagtvirksomhed meddeles af politiet.

Hovedindholdet af den autorisationsordning, der fremgår af vagtvirksomhedsloven, er, at personer og selskaber kan meddeles autorisation til at udøve vagtvirksomhed, såfremt de opfylder visse nærmere angivne betingelser. Disse betingelser angår bl.a. vandel samt økonomiske og faglige forhold, der gør det antageligt, at de pågældende vil kunne udøve vagtvirksomheden på forsvarlig måde og således, at de i henseende til kvalitet og effektivitet vil kunne leve op til de inden for branchen gældende regler og kutymer for god og sædvanlig, faglig kompetent vagtvirksomhed.

Det kan i den forbindelse fremhæves, at det af lovens § 3, stk. 1, nr. 1-7, fremgår, at autorisation kan meddeles personer, der 1) har bopæl her i landet, 2) er fyldt 25 år, 3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, 4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, 5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr.

og derover, 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og som 7) i øvrigt gør det antageligt, at de vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

En autorisation meddeles for bestemte former for vagtvirksomhed efter lovens § 1 for et tidsrum af højst 5 år og for en eller flere politikredse eller for hele landet, jf. vagtvirksomhedslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., og vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 2, stk. 1. Det fremgår videre af lovens § 5, stk. 1, 2. pkt., at en autorisation i øvrigt meddeles på nærmere fastsatte vilkår for vagtvirksomhedens udøvelse. Det er i tilknytning hertil fastsat i § 2, stk. 2, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at der kan fastsættes vilkår om fast forretningssted, virksomhedens udstyr og køretøjer, personalets udrustning og uniformering samt om indsendelse af f.eks. årlige indberetninger om virksomhedens forhold.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i vagtvirksomhedsloven, at personalet i en vagtvirksomhed skal være godkendt efter reglerne i lovens § 7. Det fremgår i den forbindelse af lovens § 7, stk. 1, at autorisationens indehaver skal sørge for, at vagtvirksomhedens personale er godkendt til ansættelse i virksomheden, inden ansættelsen træder i kraft. Godkendelse kan kun meddeles, såfremt den, der ønskes ansat, er fyldt 18 år.

Det følger videre af § 7, stk. 3, i vagtvirksomhedsloven, at godkendelse af ansættelse som vagt kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2 (hvoraf det fremgår, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet), eller hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde. Godkendelse af personale i en vagtvirksomhed meddeles af politiet, jf. § 5 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen.

En autorisation og en godkendelse af en ansættelse i en vagtvirksomhed kan tilbagekaldes af politiet, jf. § 14, stk. 1 og 2, i vagtvirksomhedsloven, jf. § 3 og § 8 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. I medfør af § 14, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven kan en autorisation og en godkendelse tilbagekaldes, såfremt autorisationens indehaver eller den ansatte har gjort sig skyldig i

grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller godkendelsen eller af bestemmelser fastsat i henhold til loven. Det samme gælder, såfremt betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 7, § 4, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 7, eller § 7, stk. 3, nr. 2, for meddelelse af autorisation eller godkendelse ikke længere er til stede. Tilbagekaldelsen kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre.

Efter § 14, stk. 2, kan en autorisation endvidere tilbagekaldes, såfremt betingelsen i § 3, stk. 1, nr. 5, og § 4, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, for meddelelse af autorisation ikke længere er til stede. I forbindelse med tilbagekaldelse af autorisation forstås ved betydelig forfalden gæld til det offentlige beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Tilbagekaldelsen kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre.

Der er i § 15 i vagtvirksomhedsloven fastsat nærmere regler for indbringelse af afgørelser efter lovens § 14, stk. 1 og 2, for domstolene.

Herudover fremgår det af § 19 i vagtvirksomhedsloven, at politiet til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation har adgang til en vagtvirksomheds forretningslokaler, forretningsbøger og -papirer for at føre det nødvendige tilsyn med virksomhedens udøvelse.

2.1.1.2. Vagters beføjelser samt virksomhed på områder, hvortil der er almindelig adgang

Det er som det klare udgangspunkt en politimæssig opgave at opretholde ro og orden på offentligt område. Anderledes forholder det sig i forhold til tilsyn mv. af privat område. Det fremgår således af side 17 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at et væsentligt hensyn bag indførelse af lovregulering af vagtvirksomhed er, at politiet ikke kan føre tilsyn med private områder som f.eks. virksomheder, boliger mv.

Udgangspunktet efter vagtvirksomhedsloven er i overensstemmelse hermed, at der alene er adgang til at udøve vagtvirksomhed på privat område. Det fremgår således af vagtvirksomhedslovens § 6, stk. 1, at en autorisation til at udøve virksomhed som nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 1 (hvorved personer enten ved egen eller ansattes tilstedeværelse, ved brug af hunde eller ved TV-overvågning fører tilsyn med privat område eller område, hvortil der er almindelig adgang), ikke omfatter adgang til at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, medmindre der er givet særlig

tilladelse hertil. Det samme gælder anvendelse af hunde på sådanne områder som led i virksomheden.

Om den nærmere forståelse af begrebet »steder, hvortil der er almindelig adgang« fremgår af side 35 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at der ved offentligt område (dvs. steder, hvortil der er almindelig adgang) forstås f.eks. veje, parker og andre steder, hvortil der er almindelig adgang, bl.a. jernbanestationer, butikker samt offentlige kontorer, badeanstalter, forlystelsessteder og befordringsmidler. Det fremgår endvidere, at området omfattet af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, nr. 1, svarer til det område, der er omfattet af normalpolitivedtægtens § 3, som i dag svarer til ordensbekendtgørelsens § 2.

Efter ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 1, finder bekendtgørelsen, hvor ikke andet fremgår, anvendelse på borgernes adfærd på veje eller på andre steder, hvortil der er almindelig adgang. Bekendtgørelsen finder således f.eks. anvendelse på borgernes adfærd i offentligt tilgængelige parker, jernbane- og rutebilstationer, porte, offentlige toiletter, offentlige befordringsmidler, herunder taxier, forlystelsessteder samt i åbningstiden for butikker, butikcentre og offentlige kontorer. Efter ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 2, forstås ved en vej offentlig eller privat vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Baggrunden for denne afgrænsning i vagtvirksomhedsloven er, at der knytter sig særlige principielle overvejelser til spørgsmålet om udøvelse af vagtvirksomhed på offentligt område. Det fremgår herom på side 22 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at udvalget fandt, at selve det forhold, at vagtvirksomheden udøves disse steder, automatisk indebærer, at virksomhedens formål ændrer karakter i retning af opretholdelse af ro og orden. Udvalget foreslog derfor, at vagtvirksomhed på offentligt område ikke uden videre skal være omfattet af en autorisation, men skal kræve særlig tilladelse.

Det fremgår endvidere af betænkningens side 49 ff., at der i udvalget var enighed om, at det primært bør være vagtvirksomhedernes opgave at føre tilsyn med (overvåge og bevogte) private områder, og at det principielt bør være politiets opgave at udøve vagtvirksomhed (opretholde ro og orden) på offentlige områder. Herudover fremgår det, at man efter udvalgets opfattelse bør være yderst tilbageholdende med at meddele en sådan tilladelse for så

vidt angår offentlige veje, pladser og steder som f.eks. (gå)gader, jernbane- og busstationer, færgelejer, lufthavne og lignende. Kun hvor der foreligger særlige grunde, bør der (af politiet) kunne gives tilladelse hertil. Disse særlige grunde kan f.eks. foreligge, såfremt det lokale politi finder, at politiet i forbindelse med den almindelige politimæssige indsats ikke har ressourcer til at foretage den tilstrækkelige patruljering på et bestemt offentligt område, og at det derfor findes forsvarligt – eventuelt kun for et begrænset tidsrum – at tillade privat vagtvirksomhed på området.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at personalet i en vagtvirksomhed ikke er tillagt beføjelser, der ikke også tilkommer andre private borgere. I den forbindelse fremgår det af side 21 i betænkningen, at det centrale ved den såkaldte vægtertjeneste (dvs. vagtvirksomhed efter § 1, stk. 1, nr. 1, i vagtvirksomhedsloven) er, at der udøves personligt tilsyn med privat eller offentligt område for at skabe beskyttelse mod ulovlig indtrængning, tyveri, herunder indbruds- og butikstyveri, samt mod hærværk, brand og lignende. Vægternes opgave i den forbindelse bør primært være at observere og melde. Endvidere bør den egentlige magtudøvelse overlades til politiet. Det bemærkes desuden, at vægterne ikke omfattes af en særlig beskyttelse, f.eks. således at vold mod disse skal behandles efter en særlig regel eller som vold mod tjenestemand i funktion efter straffelovens § 119, jf. betænkningens side 22.

Om autorisation til at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, fremgår det af § 4, stk. 2, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at politiet kan meddele autorisation til at udøve vagtvirksomhed i lokaler, hvortil der er almindelig adgang. Det fremgår videre af § 4, stk. 3, 1. pkt., i bekendtgørelsen, at politiet kan give særlig tilladelse til, at der på nærmere angivne steder, hvortil der er almindelig adgang, udøves vagtvirksomhed. I praksis har politiet i overensstemmelse hermed været yderst tilbageholdende med at give tilladelse efter § 4, stk. 3, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Rigspolitiet har i den forbindelse oplyst, at der tidligere er givet få tilladelser for bestemte ansatte til konkrete opgaver på nærmere bestemte lokationer og for et bestemt tidsrum. Rigspolitiet har endvidere oplyst, at der efter gældende praksis ikke gives generelle tilladelser til udøvelse af vagtvirksomhed på offentlige områder.

Efter vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 4, stk. 3, 2. pkt., gælder det samme for anvendelse af hunde på steder, hvortil der er almindelig adgang. Det fremgår i den forbindelse af side 52 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at der efter udvalgets opfattelse også her bør foreligge sær-

lige grunde, før der gives en vagtvirksomhed tilladelse til at anvende hunde på offentligt område som led i tjenesten. Dette hænger ifølge udvalget sammen med, at hundens opgave alene bør være at bruge sine sanser og dermed være et hjælpemiddel for vagten. Den bør derimod ikke kunne anvendes til som fritløbende at eftersøge personer eller gennemtvinge en anholdelse. På den baggrund findes der kun i yderst sjældne tilfælde at være anledning til at bruge hunde på offentligt område.

2.1.1.3. Regler om uddannelse, uniformering og legitimation

2.1.1.3.1. Bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 8 bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om vagtvirksomhed, herunder om personalets uddannelse, uniformering og legitimation, samt krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, køretøjer og anden udrustning.

Med hjemmel i denne bemyndigelse er der i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen fastsat nærmere regler om henholdsvis personalets uddannelse (kapitel 4), uniformering mv. (kapitel 5) og hunde (kapitel 6).

2.1.1.3.2. Om personalets uddannelse fremgår det af vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, nr. 1-3, at den, der udfører vagtvirksomhed, skal have gennemført det grundkursus for vagtfunktionærer (grundlæggende vagt), der afholdes i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser (nr. 1), den del af uddannelsen til sikkerhedsvagt, jf. bekendtgørelse nr. 150 af 25. februar 2011 om uddannelserne i den erhvervsfaglige fællesindgang bygnings- og brugerservice, der giver den pågældende kvalifikationer svarende til grundkursus for vagtfunktionærer (nr. 2), eller have tilsvarende kvalifikationer, der kan anerkendes efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU, jf. kapitel 11 i denne bekendtgørelse (nr. 3).

Det bemærkes for så vidt angår vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, nr. 2, at bekendtgørelse nr. 150 af 25. februar 2011 om uddannelserne i den erhvervsfaglige fællesindgang bygnings- og brugerservice blev ophævet ved bekendtgørelse nr. 282 af 23. marts 2015 om ophævelse af forskellige bekendtgørelser i forbindelse med gennemførelsen af erhvervsuddannelsesreformen ”Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser”. De relevante regler findes derfor i stedet i bekendtgørelse nr. 466 af 20. april 2020 om erhvervsuddannelsen til sikkerhedsvagt.

I medfør af vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, kan politiet gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 1, hvis en ansøger har de fornødne kvalifikationer. Dispensation meddeles på baggrund af en samlet vurdering af ansøgerens kvalifikationer og har i praksis f.eks. være meddelt til ansøgere, som har gennemført politiets basisuddannelse eller militærpolitiuddannelsen.

2.1.1.3.3. Om personalets uniformering fremgår det af vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 10, stk. 1, at personalet under udførelsen af vagtvirksomhed skal bære uniform uden for vagtvirksomhedens egne lokaler. Dette gælder dog ikke, såfremt vagtvirksomheden udføres i lokaler, hvortil der er almindelig adgang. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at politiet kan give tilladelse til, at bestemte ansatte under udførelsen af nærmere angivne opgaver ikke bærer uniform, såfremt ganske særlige grunde taler herfor. Rigspolitiet har oplyst, at sådanne dispensationer i praksis gives meget sjældent, men har været benyttet i helt særlige situationer, f.eks. ved udøvelse af vagtvirksomhed på psykiatriske bosteder, hvor patienterne har personlige forhold, der gør, at det ikke er hensigtsmæssigt for vagterne at bære uniform.

Det fremgår videre af vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 11, at uniformsdelene ikke må kunne forveksles med tilsvarende dele af politiets uniformer, og at uniformen fortil på tydelig måde skal være forsynet med ordet »VAGT«. Om baggrunden for bestemmelserne om vagternes uniformering fremgår af side 59 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at befolkningen normalt bør kunne se, at der er tale om en ansat i en vagtvirksomhed. Det fremgår endvidere, at vagternes påklædning altid klart skal kunne adskilles fra politiets, således at forveksling undgås. Herudover fremgår det, at de to nævnte hovedhensyn fører til, at en vagtvirksomheds vagtpersonale som hovedregel skal bære ensartet påklædning (uniform), og at denne skal være godkendt i hvert fald med hensyn til farven og udformningen af større beklædningsdele. Rigspolitiet har i den forbindelse oplyst, at uniformerne godkendes i forbindelse med ansøgning om autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed, og at det fremgår af autorisationen, at ændringer i uniformen skal godkendes og meddeles af politiet.

2.1.1.3.4. Under udførelse af vagtvirksomhed skal virksomhedens personale altid være i besiddelse af et personlegitimationskort, der udstedes af Rigspolitiet, når godkendelse er meddelt, jf. § 12, stk. 1, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at personlegitimations-

kortet skal bæres synligt. Navn mv. på den pågældende vagt behøver dog ikke at være synligt. Såfremt ganske særlige grunde taler herfor, kan politiet i medfør af bekendtgørelsens § 12, stk. 3, give tilladelse til, at bestemte ansatte under udførelsen af nærmere angivne opgaver ikke bærer legitimationskortet synligt. Personlegitimationskort skal forevises på forlangende. Når et ansættelsesforhold ophører, skal vagtvirksomheden sende den pågældendes personlegitimationskort til politiet senest 8 dage efter ansættelsesforholdets ophør med oplysning om fratrædelsesdatoen, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 4.

2.1.1.3.5. For så vidt angår anvendelse af hunde fremgår det af § 13 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at hunde, der anvendes som led i vagtvirksomhed, skal have forsvarlige forhold og passes forsvarligt, og for så vidt angår pladshunde skal de af politiet meddelte betingelser for en tilladelse efter hundelovens § 2 eller § 3 b være opfyldt.

Det bemærkes i den forbindelse, at hundelovens § 2 blev ophævet ved lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven). Bestemmelsen er imidlertid videreført i § 15, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1749 af 30. november 2020 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af hunde. Den omhandlede bestemmelse er nu fastsat i medfør af § 10, stk. 1, i dyrevelfærdsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1597 af 8. juli 2021. Det bemærkes endvidere, at det nu er Fødevarestyrelsen, der meddeler tilladelse til hold af vagthunde på steder, hvor der ikke er beboelse.

Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 14, at forsvarshunde under udførelse af vagtvirksomhed altid skal føres i kort line, og at sådanne hunde skal være i stand til at lystre føreren af hunden. Bestemmelserne i § 13 og § 14 finder tilsvarende anvendelse, såfremt der på steder, hvortil der er almindelig adgang, udøves ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed, jf. § 15.

Om vagters adgang til i det hele taget at gøre brug af hunde på steder, hvortil der er almindelig adgang, som led i udøvelsen af vagtvirksomhed, henvises nærmere herom til pkt. 2.1.1.2.

2.1.1.4. Ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed der udøves af statslig eller kommunal myndighed

2.1.1.4.1. Det fremgår af § 1, stk. 2, i vagtvirksomhedsloven, at ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig

eller kommunal myndighed, kun er omfattet af reglerne om vagtvirksomhed i det omfang, dette bestemmes af justitsministeren.

Ved erhvervmæssig vagtvirksomhed forstås ifølge side 40 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at virksomheden udøves mod vederlag eller økonomisk bidrag i en eller anden form (herunder ved kontingenter eller som en del af f.eks. huslejen), og at der skal være tale om regelmæssig virksomhed af et vist omfang. Det er ikke noget krav, at virksomheden skal udøves som hovederhverv. I den forbindelse vil et vejledende moment bl.a. være, om der er oprettet en kontrakt vedrørende vagtvirksomheden.

Den ikke-erhvervmæssige vagtvirksomhed er derfor dels den form for tilsyn, der ydes uden eller kun mod et beskedent vederlag (f.eks. tilsyn med en nabos ejendom under dennes bortrejse), dels vagtvirksomhed, der er organiseret i eget regi, og hvor egne ansatte alene fører tilsyn med eget område.

For så vidt angår vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal virksomhed, fremgår det af side 42 i betænkning nr. 1048/1985 om Vagtvirksomhed, at politiets virksomhed samt anden vagtvirksomhed, der udføres af ansatte i stat, amtskommuner og primærkommuner (uanset om denne virksomhed kan betegnes erhvervmæssig eller ej) ikke er omfattet af loven.

Justitsministeren kan dog bestemme, at sådanne former for virksomhed alligevel omfattes af reglerne om vagtvirksomhed. Det fremgår nærmere af betænkningens side 42, at det må påregnes, at der næppe vil være det store behov for at træffe bestemmelse efter stk. 2 for så vidt angår disse former for vagtvirksomhed, men at adgangen hertil ikke generelt burde være udelukket. Bestemmelsen vil ifølge betænkningen f.eks. kunne tænkes anvendt til at fastsætte, at lovens krav til de ansatte (om uddannelse, uniformering, udrustning, personlegitimation mv.) skal finde anvendelse på (visse) offentligt ansatte vagtfunktionærer.

2.1.1.4.2. Det er med hjemmel i § 1, stk. 2, i vagtvirksomhedsloven bestemt, hvilke regler i vagtvirksomhedsloven der finder anvendelse på vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed.

Det fremgår således af § 26, stk. 1, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at lov om vagtvirksomhed bortset fra § 2, stk. 1 og 2, §§ 3-5, § 6, stk. 1, § 7, §

12, stk. 1, og §§ 14-17 finder anvendelse på erhvervmæssig vagtvirksomhed, der udføres af statslig eller kommunal myndighed med hjemmel i anden lovgivning. Dette indebærer, at reglerne om autorisation af vagtvirksomheden og godkendelse af dens personale ikke finder anvendelse på vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed.

Det fremgår endvidere af § 26, stk. 2, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at reglerne i bekendtgørelsen bortset fra §§ 1-8 finder anvendelse på erhvervmæssig vagtvirksomhed, der udføres af statslig eller kommunal myndighed med hjemmel i anden lovgivning.

2.1.1.5. Strafbestemmelse

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 20, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder lovens § 2 (autorisation og godkendelse), § 4, stk. 2 (anmeldelse af nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen), § 6, stk. 1 (vagtvirksomhed på områder, hvortil der er almindelig adgang), § 7, stk. 1 (godkendelse af personalet), og § 9 (alarminformationer til politiet).

Det fremgår endvidere af lovens § 20, stk. 2, at der i forskrifter, som udstedes efter loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Sådanne regler er nærmere fastsat i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 29.

Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar, jf. § 20, stk. 3, 1. pkt., i vagtvirksomhedsloven. Er overtrædelsen begået af en kommune eller på tilsvarende måde af et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar, jf. § 20, stk. 3, 2. pkt., i vagtvirksomhedsloven.

Det bemærkes, at vagtvirksomhedslovens § 20 finder anvendelse på erhvervmæssig vagtvirksomhed, der udføres af statslig eller kommunal myndighed med hjemmel i anden lovgivning, jf. § 26, stk. 1, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Dette indebærer, at sådanne typer vagtvirksomhed tilsvarende vil kunne straffes for overtrædelse af de i § 20, stk. 1, nævnte bestemmelser, såfremt det i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen er bestemt, at den pågældende lovbestemmelse finder anvendelse for den pågældende type vagtvirksomhed.

Det bemærkes videre, at der kan ifaldes strafansvar for både uagtsomhed og for forsætlig overtrædelse af bestemmelserne om vagtvirksomhed, jf. straffelovens § 19.

2.1.1.6. Kommunernes mulighed for at varetage statslige opgaver – forholdet til kommunalfuldmagten

Hvis der ikke er hjemmel i den skrevne lovgivning til en kommunal opgavevaretagelse, kan der være hjemmel hertil i almindelige kommunalretlige grundsætninger, de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Det er imidlertid en forudsætning, at den skrevne lovgivning ikke udtømmende regulerer den kommunale opgavevaretagelse på området.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om politiets virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019 med senere ændringer (politiloven), at politiet bl.a. har til opgave at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Det fremgår endvidere af § 2, stk. 1, nr. 2, at politiet har til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Herudover fremgår det af § 1, stk. 1, nr. 1, i vagtvirksomhedsloven, at lovens regler finder anvendelse på enhver selvstændig virksomhed, hvorved personer enten ved egen eller ansattes tilstedeværelse, ved brug af hunde eller ved TV-overvågning fører tilsyn med privat område eller et område, hvortil der er almindelig adgang. Den skrevne lovgivning indeholder således en udtømmende regulering af, hvilken myndighed der varetager opgaven med at opretholde ro og orden mv. på en kommunes område.

Kommunerne vil på denne baggrund ikke uden lovhjemmel kunne varetage opgaver eller betale andre for at udføre vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, med henblik på at supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Den gældende vagtvirksomhedslov sætter snævre rammer for muligheden for at anvende private vagtvirksomheder på steder, hvortil der er almindelig adgang, da det som det klare udgangspunkt er en politimæssig opgave at opretholde ro og orden på offentligt område. Politiet vil således kun, hvor

der foreligger særlige grunde, kunne tillade udøvelse af vagtvirksomhed på offentlige veje, pladser og lignende, hvilket i praksis sker yderst sjældent.

Endvidere vil kommunerne ikke uden lovhjemmel kunne varetage opgaver eller betale andre for at udføre vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, med henblik på at supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden på kommunens område, jf. nærmere under pkt. 2.1.1.6 ovenfor.

Det er Justitsministeriets vurdering, at en ordning, hvor kommunerne får bedre mulighed for at anvende vagter, der kan supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden, vil kunne bidrage til at skabe tryghed i det offentlige rum. Henset til, at ordningen med kommunale tryghedsvagter vil indebære, at kommunerne som noget nyt vil kunne anvende vagter på steder, hvortil der er almindelig adgang, lægges der op til en forsøgsordning, der løber i 3 år.

Justitsministeriet finder desuden, at forsøgsordningen bør gennemføres ved, at der i vagtvirksomhedsloven etableres det nødvendige lovgrundlag og de nærmere retlige rammer for, at kommunerne på frivillig basis vil kunne anvende kommunale tryghedsvagter. Justitsministeriet finder endvidere, at den foreslåede ændring af vagtvirksomhedsloven bør suppleres af en ændring af vagtvirksomhedsbekendtgørelsen med henblik på heri at fastsætte nærmere regler om uddannelse, uniformering og legitimation, samt krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende.

Ved den nærmere udformning af ordningen har Justitsministeriet lagt vægt på, at en ordning med kommunale tryghedsvagter bør sikre, at tryghedsvagterne ikke overtager politiets opgaver eller tillægges beføjelser, som alene bør tilkomme politiet. Dette skyldes særligt hensynet til, at kommunale tryghedsvagter skal ses som et supplement til – og ikke som en erstatning for – politiet, og at en ordning med kommunale tryghedsvagter bør tage højde for retssikkerhedsmæssige problemstillinger, herunder om snitflader mellem politiets arbejde og udøvelse af vagtvirksomhed på offentligt tilgængeligt sted.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Etablering af hjemmel til, at kommuner kan antage tryghedsvagter

Det foreslås at indsætte et nyt § 1 a, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven, hvorefter kommunalbestyrelsen i perioden fra den 1. juli 2023 til den 1. juli 2026 kan antage tryghedsvagter med henblik på at opretholde den offentlige orden mv. på kommunens område.

Forslaget indebærer, at der etableres hjemmel til, at kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune på frivillig basis og i perioden kan antage kommunale tryghedsvagter med henblik på at supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden.

Det forudsættes, at tryghedsvagterne ikke vil skulle erstatte politiets arbejde eller politiets patruljering i de kommuner, som vælger at gøre brug af ordningen. Tryghedsvagterne vil derimod kunne bidrage til at sikre tryghed i kraft af deres tilstedeværelse i gadebilledet og ved at agere ekstra ”øjne og ører” for politiet. Om den tidsmæssige ramme for forsøgsordningen henvises til pkt. 2.1.3.8 nedenfor.

Begrebet »den offentlige orden mv.« skal forstås i overensstemmelse med § 5 i politiloven og § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger med senere ændringer (ordensbekendtgørelsen). Forstyrrelse af den offentlige orden omfatter f.eks. slagsmål, uanstændig adfærd, støjende adfærd, høj musik på offentligt sted og krænkelser af fællesgoder som monumenter og lignende, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5917. Herudover menes f.eks. adfærd, der er egnet til at forulempe andre, vække offentlig forargelse eller til at skabe utryghed.

Med »kommunens område« forstås områder, som ligger inden for den pågældende kommunes kommunegrænse. Tryghedsvagterne vil således alene kunne udføre deres virksomhed i den eller de kommuner, som har antaget de pågældende tryghedsvagter.

Det forudsættes, at de specifikke områder inden for en given kommune, hvor tryghedsvagterne vil kunne udøve deres virksomhed, vil skulle udvælges af kommunen efter forudgående dialog med den lokale politikreds. Endvidere forudsættes det, at tryghedsvagternes tilstedeværelse ikke vil have indflydelse på politiets tilstedeværelse i kommunen.

Tryghedsvagternes virksomhed vil kunne ske på steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. nærmere under pkt. 2.1.3.4 nedenfor.

Om tryghedsvagternes nærmere opgaver og beføjelser – herunder en nærmere gengivelse af de strafbare forhold mv., som de kommunale tryghedsvagter vil kunne give henstillinger for – henvises til den foreslåede § 1 b i vagtvirksomhedsloven, jf. pkt. 2.1.3.6 nedenfor.

2.1.3.2. Antagelse af tryghedsvagter

Kommunale tryghedsvagter kan enten være »godkendte, kommunalt ansatte vagter« eller »godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed«, jf. de foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1 og 2, i vagtvirksomhedsloven og nærmere under pkt. 2.1.3.2.1 og pkt. 2.1.3.2.2 nedenfor.

Det vil med den foreslåede model være op til kommunen at bestemme antallet af tryghedsvagter, kommunen måtte ønske at gøre brug af. Det vil endvidere være op til kommunen at bestemme, om kommunen vil gøre brug af godkendte, kommunalt ansatte vagter eller godkendte vagter ansat i en autoriseret vagtvirksomhed, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed. Det bemærkes, at kommunen selv vil skulle afholde udgifterne forbundet med kommunens brug af tryghedsvagter, jf. nærmere under pkt. 4 om lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Det må antages, at kommunale tryghedsvagter – henset til karakteren af deres opgaver og tilknytning til det offentlige – vil være omfattet af personkredsen i straffelovens § 119, stk. 1 (»nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv«). Dette må antages at gælde, uanset om tryghedsvagten er ansat af kommunen, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, eller i en autoriseret vagtvirksomhed, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2. Dette indebærer, at kommunale tryghedsvagter vil være omfattet af det særlige strafferetlige værn, der gælder for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, jf. straffelovens §§ 119-121.

Det må endvidere antages, at kommunalt ansatte tryghedsvagter efter den foreslåede bestemmelse i vagtvirksomhedslovens § 1 a, stk. 1, nr. 1, vil være omfattet af reglerne om tavshedspligt efter straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27. For så vidt angår tryghedsvagter ansat i vagtvirksomheder, der har indgået aftaler med kommunen, jf. den foreslåede bestemmelse

i vagtvirksomhedslovens § 1 a, stk. 1, nr. 2, anses disse for at være omfattet af tavshedspligtsreglen i straffelovens § 152 a.

2.1.3.2.1. Kommunens ansættelse af tryghedsvagter

Det fremgår af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, at tryghedsvagter skal være »godkendte, kommunalt ansatte vagter«. I disse situationer vil tryghedsvagterne være i et direkte ansættelsesforhold med den kommune, som har antaget dem.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at vagterne ansat af kommunen skal være »godkendte«. Det er således en betingelse, at tryghedsvagterne opfylder de krav, der fremgår af vagtvirksomhedslovens § 7 om godkendelse af personalet i en vagtvirksomhed samt de nærmere uddannelsesmæssige krav for tryghedsvagter, der forudsættes fastsat i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, jf. nærmere under pkt. 2.1.3.7 nedenfor.

Det bemærkes i den forbindelse, at ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, alene er omfattet af reglerne i vagtvirksomhedsloven i det omfang, dette bestemmes af justitsministeren, jf. lovens § 1, stk. 2. Dette indebærer, at vagtvirksomhedslovens regler kun vil finde anvendelse på tryghedsvagter, som efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, er i et direkte ansættelsesforhold med kommunen, i det omfang dette fastsættes ved bekendtgørelse. Der henvises nærmere herom til pkt. 2.1.3.3.2.

Det forudsættes således, at justitsministeren i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen bl.a. vil fastsætte, at kommuner, som måtte vælge selv at antage tryghedsvagter i medfør af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, vil blive pålagt en forpligtelse efter lovens § 7 til at sørge for godkendelse af ansat personale. Det bemærkes dog, at det som et yderligere krav i forhold til godkendelse efter § 7 i vagtvirksomhedsloven forudsættes, at der fastsættes særlige uddannelsesmæssige krav for tryghedsvagter i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, jf. nærmere under pkt. 2.1.3.7 nedenfor. Kommunen vil således alene kunne antage tryghedsvagter, der opfylder de relevante uddannelsesmæssige krav, som vil blive fastsat.

Godkendelse af personale i en vagtvirksomhed meddeles af politiet, jf. § 5 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Det forudsættes, at justitsministeren i medfør af § 1, stk. 2, i vagtvirksomhedsloven vil fastsætte i vagtvirksom-

hedsbekendtgørelsen, at politiet tilsvarende godkender tryghedsvagter ansat i en kommune efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, 6, 9 og 11.

2.1.3.2.2. Tryghedsvagter ansat i en vagtvirksomhed, som har indgået aftale med en kommune

2.1.3.2.2.1. Det fremgår af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, at tryghedsvagter skal være godkendte vagter »ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed«. I disse tilfælde vil tryghedsvagterne således – i modsætning til kommunale tryghedsvagter omfattet af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1 – ikke være ansat direkte af kommunen, men i en privat vagtvirksomhed, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed.

Den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, indebærer, at kommunen vil være forpligtet til at sikre sig, at vagtvirksomheden har den fornødne autorisation, og at personalet i vagtvirksomheden, der skal benyttes som tryghedsvagter, har den fornødne godkendelse mv., jf. nærmere herom nedenfor.

2.1.3.2.2.2. Det foreslås – på samme måde som ved tryghedsvagter ansat i en kommune – at tryghedsvagter ansat i en privat virksomhed, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed, vil skulle godkendes efter reglerne herom i vagtvirksomhedsloven. Det fremgår således af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, i vagtvirksomhedsloven, at tryghedsvagterne skal være »godkendte vagter« ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer nærmere, at kommuner, der indgår aftale med autoriserede vagtvirksomheder om brug af tryghedsvagter, vil skulle sikre sig, at de personer, der skal arbejde som tryghedsvagter i kommunen, er godkendte til ansættelse i medfør af § 7 i vagtvirksomhedsloven.

Da tryghedsvagterne i disse situationer vil være ansat i autoriserede vagtvirksomheder, vil det være de enkelte vagtvirksomheder (autorisationens indehaver), der skal indgive ansøgningen om godkendelse til politiet, jf. § 7, stk. 1, 1. pkt., i vagtvirksomhedsloven. Kommunen skal sikre sig, at personalet i vagtvirksomheden, der skal virke som tryghedsvagter, er godkendte, inden de udfører virksomhed i kommunen. Kommunen vil således

alene skulle indhente politiets afgørelse om godkendelse af den pågældende tryghedsvagt (eller andet bevis for godkendelse) fra den vagtvirksomhed, der indgås aftale med.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 og 12.

2.1.3.2.2.3. For så vidt angår kommunens forpligtelse til at sikre, at vagtvirksomheden har den fornødne autorisation, bemærkes, at autorisationen i medfør af vagtvirksomhedslovens § 5, stk. 1, vil skulle være meddelt til udøvelse af vagtvirksomhed med kommunale tryghedsvagter som beskrevet i den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, nr. 6 (lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne under pkt. 2.1.3.3 nedenfor). Autorisationen vil ligeledes skulle omfatte den relevante politikreds (som kommunen er beliggende i) eller hele landet.

Autorisation ansøges og meddeles i øvrigt vagtvirksomheden efter de gældende regler i vagtvirksomhedsloven. Det betyder, at vagtvirksomheden vil skulle opfylde betingelserne i lovens § 3 og § 4, stk. 1, ligesom vagtvirksomheden vil skulle betale for autorisationen eller ændringen af en meddelt autorisation i henhold til lovens § 12, stk. 1, jf. nærmere afsnit 2.1.1.1 ovenfor.

Dette indebærer samtidig, at vagtvirksomheder først efter lovforslagets ikrafttrædelse vil kunne ansøge politiet om autorisation til at udøve virksomhed med tryghedsvagter. Det forudsættes i den forbindelse, at politiet vil være klar til at kunne behandle sådanne ansøgninger allerede fra dette tidspunkt. Det bemærkes, at både vagtvirksomheder, der i dag har autorisation efter de gældende regler i vagtvirksomhedsloven, og vagtvirksomheder, der ikke allerede har autorisation til at udøve vagtvirksomhed, vil kunne ansøge om en autorisation til at udøve vagtvirksomhed med tryghedsvagter.

Det vil i praksis være en betingelse for, at en virksomhed, der opnår autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed med tryghedsvagter, kan anvende autorisationen, at vagtvirksomheden efterfølgende indgår aftale med en kommune, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2. En autorisation til at udøve vagtvirksomhed med tryghedsvagter vil således ikke i sig selv give virksomheden autorisation til at opretholde den offentlige orden mv. på en kommunes område.

Omvendt vil det ikke være krav for meddelelse af autorisationen, at der allerede foreligger en aftale med en kommune om anvendelse af tryghedsvagter på tidspunktet for meddelelse af autorisation.

Det bemærkes i den forbindelse, at politiet for så vidt angår autorisationer til at udøve selvstændig virksomhed, hvorved personer udfører opgaver som tryghedsvagter, jf. den foreslåede § 1, stk. 1, nr. 6, i vagtvirksomhedsloven, ikke vil skulle meddele særlig tilladelse til udøvelse af vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. § 6, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven, idet dette krav alene gælder for en virksomhed som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, i vagtvirksomhedsloven.

Den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, indebærer som nævnt, at kommunen vil skulle sikre sig, at den vagtvirksomhed, som kommunen ønsker at indgå aftale med om brug af tryghedsvagter, er autoriseret til at udøve vagtvirksomhed med tryghedsvagter.

Fremsendelse af politiets afgørelse om meddelelse af autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed med tryghedsvagter vil i praksis være tilstrækkelig dokumentation for, at kommunen kan indgå aftale med vagtvirksomheden om brug af tryghedsvagter. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunen vil skulle indhente dokumentation for fornyet autorisation, hvis vagtvirksomhedens autorisation efter vagtvirksomhedslovens § 5 udløber inden for det tidsrum, hvor aftalen mellem vagtvirksomheden og kommunen gælder.

Det forudsættes, at det vil fremgå af aftalen mellem kommunen og den autoriserede vagtvirksomhed om brug af tryghedsvagter, at vagtvirksomheden skal informere kommunen om et eventuelt udløb af vagtvirksomhedens autorisation samt afgørelse om tilbagekaldelse af vagtvirksomhedens autorisation eller tryghedsvagternes godkendelse. Der henvises endvidere til pkt. 2.1.3.2.3 om bødestraf i tilfælde af kommunernes manglende sikring af autorisation af vagtvirksomheder, som kommunerne indgår aftale med.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.2.3. Straffebestemmelser

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 3 i vagtvirksomhedslovens § 20, stk. 1, hvorefter den, der undlader at sørge for, at kommunalt ansatte vagter efter § 1 a, stk. 1 nr. 1, er godkendte, eller undlader at sikre, at vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed efter

§ 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriserede, eller at vagterne er godkendte, kan straffes.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, som indebærer, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at kommunalt ansatte tryghedsvagter er godkendte, jf. lovens § 7, herunder opfylder de relevante uddannelsesmæssige krav for tryghedsvagter, der forudsættes nærmere fastsat ved bekendtgørelse. Kommunen vil skulle sørge for, at tryghedsvagterne er godkendte, inden ansættelsen træder i kraft.

Efterlever kommunalbestyrelsen ikke forpligtelsen til at sørge for godkendelse af dens ansatte tryghedsvagter, vil kommunen i medfør af den foreslåede § 20, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, kunne straffes med bøde for overtrædelse af kommunernes forpligtelse til at sørge for godkendelse af dens ansatte tryghedsvagter. Det forudsættes i den forbindelse, at justitsministeren i medfør af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse fastsætter, at vagtvirksomhedslovens § 20 vil finde anvendelse for kommuner, der antager tryghedsvagter.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, som indebærer, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at den vagtvirksomhed, som kommunen indgår aftale med om antagelse af kommunale tryghedsvagter, er autoriseret, jf. lovens § 2, stk. 1, og at de personer, der skal arbejde som tryghedsvagter, er godkendte, jf. lovens § 7, herunder opfylder de relevante uddannelsesmæssige krav for tryghedsvagter, der forudsættes nærmere fastsat ved bekendtgørelse.

Kommunen skal sikre sig, at vagtvirksomheden, som kommunen indgår aftale med, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriseret, inden aftalen træder i kraft. Kommunen skal sikre sig, at personalet i vagtvirksomheden, der skal virke som tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, er godkendte, inden de udfører virksomhed i kommunen.

Det bemærkes, at hvor en kommune indgår aftale med en vagtvirksomhed om antagelse af kommunale tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, vil både kommunen og vagtvirksomheden kunne idømmes bødestraf, hvis den pågældende vagtvirksomhed ikke er meddelt autorisation, jf. § 2, stk. 1, eller hvis de personer, der skal arbejde som tryghedsvagter, ikke er godkendte, jf. § 7. Kommunen vil kunne straffes for ikke at have sikret sig, at vagtvirksomheden var autoriseret, og at vagterne var godkendte, jf. den foreslåede §

20, stk. 1, nr. 3. Vagtvirksomheden vil kunne straffes for manglende autorisation eller godkendelse, jf. § 20, stk. 1.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 og 14.

2.1.3.3. Udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde

2.1.3.3.1. Tryghedsvagternes virksomhed vil på en række punkter adskille sig fra den virksomhed, som i dag udøves af vagter i henhold til vagtvirksomhedsloven. Flere af de eksisterende regler i vagtvirksomhedsloven vil dog skulle finde anvendelse for kommunale tryghedsvagter. Der vil derfor skulle etableres en hjemmel til, at reglerne om bl.a. autorisation og godkendelse i vagtvirksomhedsloven også finder anvendelse på de foreslåede nye tryghedsvagter, som kommunerne kan vælge at benytte, jf. nærmere herom ovenfor.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 6 i vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, som fastslår, at lovens regler om vagtvirksomhed finder anvendelse på selvstændig virksomhed, hvorved personer udfører opgaver som tryghedsvagter som nævnt i den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2 (lovforslagets § 1, nr. 5).

Dette indebærer, at reglerne i vagtvirksomhedsloven og i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen vil finde anvendelse for vagtvirksomheder, som har indgået aftale med en kommune om at stille tryghedsvagter til rådighed for kommunen med henblik på at opretholde den offentlige orden mv. på kommunens område, jf. nærmere under pkt. 2.1.3.2.1 ovenfor.

Udvidelsen af lovens anvendelsesområde vil bl.a. betyde, at selvstændige virksomheder, der indgår aftale med en kommune om at stille tryghedsvagter til rådighed for kommunen, vil skulle være autoriseret i medfør af § 2, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven. Udvidelsen af lovens anvendelsesområde vil i den situation endvidere betyde, at personalet i vagtvirksomheden, herunder tryghedsvagterne, skal være godkendte efter § 7 i vagtvirksomhedsloven. Om betingelserne for godkendelse af tryghedsvagterne ansat i vagtvirksomheder henvises til pkt. 2.1.3.2. Udvidelse af lovens anvendelsesområde vil bl.a. også betyde, at reglerne om betaling af gebyr for autorisation og legitimationskort (lovens § 12), bemyndigelse til at godkende personale (§ 13), tilbagekaldelse og bortfald af godkendelse mv. (lovens §§ 14-17) og reglerne om bødestraf (lovens § 20) vil finde anvendelse for selvstændige virksomheder.

somheder, der indgår aftaler med en kommune om at stille tryghedsvagter til rådighed for kommunen. Der henvises nærmere herom til pkt. 2.1.1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2-4.

2.1.3.3.2. Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, at ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt virksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, alene er omfattet af reglerne om vagtvirksomhed i det omfang, dette bestemmes af justitsministeren. Dette indebærer, at vagtvirksomhedslovens regler kun vil finde anvendelse på tryghedsvagter, som efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, er i et direkte ansættelsesforhold med kommunen, i det omfang dette fastsættes ved bekendtgørelse.

Det forudsættes derfor, at justitsministeren vil udstede de fornødne ændringer i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen med henblik på at fastslå, at reglerne om f.eks. godkendelse af personale (lovens § 7), betaling af legitimationskort (lovens § 12, stk. 2), bemyndigelse til at godkende personale (§ 13), tilbagekaldelse og bortfald af godkendelse mv. (lovens §§ 14-16) samt om bødestraf (lovens § 20) også vil gælde for tryghedsvagter antaget direkte af en kommune, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke påtænkes, at kommuner, der ønsker at antage tryghedsvagter efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, vil skulle autoriseres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.4. Tryghedsvagternes virksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang

Med den foreslåede § 1 a, stk. 2, i vagtvirksomhedsloven foreslås det, at tryghedsvagter kan udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Den foreslåede ordning indebærer, at tryghedsvagter – i modsætning til vagtvirksomhed efter lovens § 1, stk. 1, nr. 1 – vil kunne udøve virksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, uden at der kræves særskilt tilladelse hertil fra politiet.

Betegnelsen »steder, hvortil der er almindelig adgang« skal forstås i overensstemmelse med terminologien i vagtvirksomhedsloven og i vagtvirk-

somhedsbekendtgørelsen, herunder § 1, stk. 1, nr. 1, i vagtvirksomhedsloven (hvor dog betegnelsen »område, hvortil der er almindelig adgang« benyttes) og § 6 i vagtvirksomhedsloven.

Det bemærkes, at bestemmelsen alene giver hjemmel til, at tryghedsvagterne kan udføre deres virksomhed i området for den kommune, som har antaget de pågældende tryghedsvagter, jf. nærmere under pkt. 2.1.3.1 ovenfor.

Det bemærkes endvidere, at tryghedsvagter som udgangspunkt ikke vil kunne udøve virksomhed på privat grund, hvortil der ikke er almindelig adgang, jf. straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 (hvorefter den, som uberettiget skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder). Det bemærkes i den forbindelse, at tryghedsvagter i situationer, hvor tryghedsvagten måtte observere strafbare handlinger på privat grund, vil skulle tilkalde politiet, jf. nærmere pkt. 2.1.3.6.1 nedenfor.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.5. Kommunernes instruktion og ansvar i forhold til tryghedsvagter samt klager over tryghedsvagter

2.1.3.5.1. Instruktion og ansvar for tryghedsvagterne

Det foreslås med § 1 a, stk. 3, i vagtvirksomhedsloven, at tryghedsvagters virksomhed sker under kommunens instruktion og ansvar.

Bestemmelsen indebærer, at en kommune, der antager tryghedsvagter, vil være ansvarlig for tryghedsvagternes virksomhed, uanset om tryghedsvagterne er ansat direkte af kommunen efter stk. 1, nr. 1, eller i en autoriseret vagtvirksomhed, som den pågældende kommune har indgået aftale med efter stk. 1, nr. 2. Særligt for så vidt angår tryghedsvagter omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 2, bemærkes det, at disse fortsat vil være i et ansættelsesforhold med vagtvirksomheden og ikke kommunen. Det vil dog i sidste ende være kommunen, der bestemmer, hvor og hvordan tryghedsvagterne skal udøve deres virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at den enkelte kommune vil skulle fastsætte de nærmere rammer for tryghedsvagternes virksomhed, herunder om der er særlige områder, hvor kommunen ønsker tryghedsvagternes tilstedeværelse. Den enkelte kommune vil overordnet kunne drøfte

tryghedsvagternes tilstedeværelse i kommunen med den lokale politikreds, jf. også pkt. 2.1.3.1 ovenfor.

Videre indebærer bestemmelsen, at det vil være den pågældende kommune, der efter de almindelige regler herom er ansvarlig for skader mv., som tryghedsvagterne måtte forvolde som led i deres virksomhed. Den foreslåede bestemmelse i § 1 a, stk. 3, skal således ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 1 a, stk. 4, om kommunernes behandling af klager over tryghedsvagterne, jf. nærmere pkt. 2.1.3.5.2 nedenfor.

2.1.3.5.2. Behandling af klager over tryghedsvagterne

Det foreslås endvidere med vagtvirksomhedslovens § 1 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen behandler klager over tryghedsvagter, som er ansat i eller antaget af kommunen efter stk. 1. Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse, uanset om der er tale om tryghedsvagter antaget direkte af kommunen efter § 1 a, stk. 1, nr. 1, eller tryghedsvagter ansat i en autoriseret vagtvirksomhed, som har indgået aftale med kommunen efter stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen indebærer en forpligtelse til, at de kommuner, der gør brug af tryghedsvagter, skal sikre, at borgere kan rette henvendelse til kommunen med eventuelle klager over tryghedsvagternes adfærd som led i tjenesten. Kommunerne bør i den forbindelse på deres hjemmesider mv. vejlede om, hvordan klager over kommunens tryghedsvagter skal indgives.

Det bemærkes, at kommunen vil kunne behandle klager over tryghedsvagter, der har karakter af klager over tryghedsvagternes adfærd i tjenesten (såkaldte adfærdsklager), dvs. klager, der – såfremt klagen vedrørte politiet – ville blive behandlet af Den Uafhængige Politiklagemyndighed i medfør af reglerne herom i retsplejelovens kapitel 93 b om behandling af klager over politipersonale. Det vil bl.a. kunne omfatte klager over ukorrekt fremgangsmåde under udførelsen af tjenesten, herunder i forbindelse med henstillinger, brug af kameraer og hunde, eller klager over uhøflig tiltale eller anden ukorrekt personlig optræden. Det bemærkes i den forbindelse, at tryghedsvagternes beføjelser vil adskille sig fra politiets beføjelser, jf. nærmere under pkt. 2.1.3.6 nedenfor. Det bemærkes endvidere, at anmeldelse om mulige strafbare forhold begået af en tryghedsvagt i overensstemmelse med retsplejelovens § 742, stk. 1, vil skulle indgives til politiet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.6. Tryghedsvagternes beføjelser

2.1.3.6.1. Om henstillinger og opretholdelse af den offentlige orden

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vagtvirksomhedsloven som § 1 b, hvori der fastsættes nærmere regler for tryghedsvagternes beføjelser mv.

Med den foreslåede § 1 b, stk. 1, 1. pkt., lægges der op til, at tryghedsvagter kan henstille til personer, der forstyrrer den offentlige orden mv., på steder, hvortil der er almindelig adgang, at stoppe den forstyrrende adfærd mv. Efterkommes en henstilling ikke, vil tryghedsvagterne kunne tilkalde politiet, jf. bestemmelsens 2. pkt., som herefter vil kunne gå videre med sagen som en politimæssig opgave, hvor tryghedsvagterne efter omstændighederne vil kunne bidrage med vidneforklaringer mv.

Tryghedsvagterne vil således med den foreslåede ordning kunne varetage opgaver, der adskiller sig fra de opgaver, som private vagter kan udføre efter de gældende regler i vagtvirksomhedsloven.

Bestemmelsen er herved udtryk for, at hensigten med kommunale tryghedsvagter er at supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden og styrke trygheden lokalt, men at tryghedsvagterne samtidig ikke vil skulle erstatte politiets arbejde eller patruljering mv. Tryghedsvagterne skal således bidrage til at sikre tryghed i kraft af deres tilstedeværelse i gadebilledet og ved at agere ekstra ”øjne og ører” for politiet.

Tryghedsvagterne kan »henstille« til personer, der forstyrrer den offentlige orden mv., at stoppe den forstyrrende adfærd mv. Herved forstås, at tryghedsvagterne kan tage kontakt til personer, der forstyrrer den offentlige orden mv. med henblik på uden brug af magtmidler at få den eller de pågældende borgere til at stoppe med den forstyrrende adfærd. Tryghedsvagterne bør dog alene give henstillinger, hvis det vurderes, at henstillingen ikke vil bringe tryghedsvagtens eller andres sikkerhed i fare.

Ved udtrykket »forstyrrer den offentlige orden mv.« sigtes navnlig til adfærd, der udgør overtrædelser af udvalgte bestemmelser i ordensbekendtgørelsen, naturbeskyttelsesloven (om henkastet affald mv.) og regler fastsat med hjemmel i ordensbekendtgørelsen, jf. nedenfor. Det drejer sig om overtrædelser af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1-3, § 4, stk. 1, § 8, § 12, § 14, stk. 2-4, og § 15-16, samt naturbeskyttelseslovens § 28.

Tryghedsvagternes virksomhed vil imidlertid ikke være begrænset til at angå mulige overtrædelser af førnævnte regler. Tryghedsvagterne vil f.eks. også kunne gå i dialog med borgerne som led i tryghedsvagternes tryghedsskabende arbejde, ligesom tryghedsvagterne som nævnt vil kunne tilkalde politiet, såfremt tryghedsvagterne observerer strafbare forhold mv., eller hvis tryghedsvagten vurderer, at bistand fra politiet er nødvendigt for at kunne håndtere en situation på forsvarlig vis.

Det forudsættes ikke med bestemmelsen, at tryghedsvagterne skal give henstillinger ved grovere strafbare handlinger, herunder brud på straffeloven eller lignende. I situationer hvor en tryghedsvagt måtte observere grovere strafbare handlinger, f.eks. straffelovsovertrædelser som vold, hærværk eller lignende, vil tryghedsvagterne som det klare udgangspunkt skulle tilkalde politiet, jf. vagtvirksomhedslovens § 1 b, stk. 1, 2. pkt.

Tryghedsvagterne vil dog – hvis situationen gør det forsvarligt – ved kontakt til de pågældende og uden brug af magtmidler kunne forsøge at stoppe eller afbøde hændelser, der involverer grovere strafbare forhold mv., indtil politiet ankommer. Herudover vil tryghedsvagter efter omstændighederne kunne foretage civile anholdelser efter de almindelige regler herom i retsplejelovens § 755, stk. 2, hvorefter enhver, der træffer nogen under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale, kan anholde den pågældende, såfremt anholdelse må anses for påkrævet for at hindre yderligere strafbart forhold, for at sikre hans foreløbige tilstedeværelse eller for at hindre hans samkvem med andre.

Efter den foreslåede § 1 b, stk. 1, 2. pkt., vil tryghedsvagterne kunne tilkalde politiet, såfremt en henstilling ikke efterkommes. Ved udtrykket »tilkalde politiet«, forstås, at tryghedsvagterne i praksis vil få et særligt telefonnummer til politiets vagtcentral. Det kan f.eks. være relevant i konkrete situationer, hvor tryghedsvagterne vil have behov for at informere og eventuelt tilkalde politiet, f.eks. hvis en henstilling fra en tryghedsvagt ikke efterkommes, eller hvis tryghedsvagten observerer grovere strafbare handlinger, som f.eks. straffelovsovertrædelser som vold, hærværk eller lignende. Tilsvarende vil tryghedsvagterne kunne benytte adgangen til politiets vagtcentral som alarmeringsredskab i farlige situationer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.6.2. Tryghedsvagternes anvendelse af kameraer

Det foreslås med § 1 b, stk. 2, at kommunale tryghedsvagter i forbindelse med deres virksomhed kan foretage foto- og videooptagelser af personer, der befinder sig på et sted, hvortil der er almindelig adgang, hvis det er nødvendigt med henblik på at dokumentere forstyrrelse af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold.

Forslaget har således til formål at sikre, at tryghedsvagterne ved hjælp af kameraer kan agere ekstra "øjne og øre" for politiet og i den forbindelse være behjælpelig med at indsamle det nødvendige materiale og beviser til brug for politiets opklarende arbejde i situationer, hvor f.eks. en henstilling fra en tryghedsvagt ikke efterkommes, eller hvis tryghedsvagten observerer grovere strafbare handlinger, som f.eks. straffelovsovertrædelser som vold, hærværk eller lignende. Inden for databeskyttelseslovgivningens rammer vil relevant materiale fra kameraerne også kunne benyttes, når det er nødvendigt som bevismiddel i andre sager, f.eks. hvor en borger måtte klage over en tryghedsvagt. Det bemærkes, at kommuner, der måtte vælge at gøre brug af tryghedsvagter, ikke vil være forpligtet til at udstyre tryghedsvagterne med kameraer.

Udtrykket »forstyrrelser af den offentlige orden mv.« skal forstås på samme måde som i den foreslåede § 1 b, stk. 1, 1. pkt., jf. nærmere pkt. 2.1.3.6.1 ovenfor.

Med »øvrige strafbare forhold« menes overtrædelser af regler, som de kommunale tryghedsvagter ikke har til formål at gribe ind over for ved brug af henstillinger efter den foreslåede § 1 b, stk. 1, herunder navnlig overtrædelser af straffeloven, jf. nærmere pkt. 2.1.3.6.1 ovenfor. Det vil f.eks. kunne være hærværk, vold eller lignende strafbare forhold, som en tryghedsvagt måtte observere i forbindelse med tryghedsvagtens virksomhed, og som vil kunne give anledning til politimæssig opfølgning.

Kameraerne vil kunne placeres på tryghedsvagternes uniform og vil kunne aktiveres, når det skønnes nødvendigt med henblik på formålet. Tryghedsvagterne vil som udgangspunkt f.eks. ikke kunne benytte kameraerne til at fotografere eller optage personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, jf. herved straffelovens § 264 a.

For nærmere om forholdet til databeskyttelseslovgivningen henvises til pkt. 3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.6.3. Overdragelse af materiale til politiet

Efter den foreslåede § 1 b, stk. 3, skal tryghedsvagter på begæring af politiet overdrage foto- og videomateriale efter stk. 2, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning. Bestemmelsen indebærer en pligt for tryghedsvagter til på politiets begæring at overdrage foto- og videomateriale indsamlet efter stk. 2, hvis foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.

Med »politimæssig opfølgning« menes udførelse af politiets opgaver som beskrevet i § 2, stk. 1, nr. 1-3, i politiloven. Foto- og videomateriale vil således skulle overdrages til politiet på begæring, i det omfang det kan have betydning for politiets forebyggende arbejde i forhold til strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Tilsvarende vil foto- og videomateriale skulle overdrages til politiet på begæring, hvis det kan have betydning for det politimæssige arbejde med at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, eller politiets arbejde med at bringe strafbar virksomhed til ophør samt efterforske og forfølge strafbare forhold.

Vurderingen af, om materialet er af betydning for politiets opfølgning, beror på et politifagligt skøn. Det må i den forbindelse forventes, at politiet i almindelighed vil have materialet overdraget henset til, at materialet efter den foreslåede § 1 b, stk. 2, alene må indsamles, når indsamlingen er nødvendig med henblik på at dokumentere forstyrrelser af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold, jf. nærmere ovenfor.

Det bemærkes i den forbindelse, at idet alene politiet vil kunne vurdere, om materialet er af betydning for politimæssig opfølgning, forudsætter den foreslåede § 1 b, stk. 3, at politiet anmoder tryghedsvagterne om at overdrage det indsamlede materiale. Materialet skal dog ikke overdrages, hvis det på forhånd kan udelukkes, at materialet er af betydning for politiets opgaver. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke er til hinder for, at tryghedsvagter og den pågældende kommune, f.eks. i forbindelse med en politianmeldelse, videregiver materiale indsamlet efter den foreslåede stk. 2 til politiet i overensstemmelse med de generelle databeskyttelses- og forvaltningsretlige regler.

For nærmere om forholdet til databeskyttelseslovgivningen henvises til pkt. 3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.6.4. Tryghedsvagternes brug af hunde

Det foreslås i vagtvirksomhedslovens § 1 b, stk. 4, at tryghedsvagter kan anvende hunde, hvis politiet har givet særlig tilladelse hertil.

Med »særlig tilladelse« forstår, at der skal foreligge særlige grunde, før en kommune, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, eller en vagtvirksomhed, som har indgået aftale med en kommune, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, gives tilladelse til at anvende hunde som led i tjenesten. Vurderingen af, om der forelægger særlige grunde, foretages af politiet i henhold til de almindelige regler i vagtvirksomhedslovens § 6, stk. 1, og vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 4, stk. 3. Der henvises nærmere herom til pkt. 2.1.1.2.

Bestemmelserne vedrørende hunde i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens §§ 13 og 14 finder i øvrigt anvendelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.7. Krav til tryghedsvagterne og bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om tryghedsvagter i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vagtvirksomhedsloven § 1 c, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om tryghedsvagter, herunder om tryghedsvagternes uddannelse, uniformering og legitimation samt krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil supplere den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 8, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om vagtvirksomhed, herunder om personalets uddannelse, uniformering og legitimation samt krav til hunde, køretøjer og anden udrustning. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1408 af 4. december 2017 om vagtvirksomhed med senere ændringer (vagtvirksomhedsbekendtgørelsen).

Der lægges op til, at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 1 c vil finde anvendelse for såvel tryghedsvagter ansat i en kommune efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, som tryghedsvagter ansat i en vagtvirksomhed, der har indgået aftale med den pågældende kommune, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2.

Det forudsættes, at der i medfør af den foreslåede § 1 c fastsættes nærmere regler om tryghedsvagternes uddannelse. Det vil i den forbindelse kunne fastsættes, at personer, der udfører opgaver som tryghedsvagter, vil skulle opfylde de almindelige betingelser, der stilles til personalet i en vagtvirksomhed efter vagtvirksomhedslovens § 7 og vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9. Efter Justitsministeriets opfattelse bør tryghedsvagterne dog tillige have gennemgået en særlig uddannelse, inden ansættelsen træder i kraft.

Det forudsættes endvidere, at der i medfør af den foreslåede § 1 c fastsættes nærmere regler om tryghedsvagternes uniformering. Ved udformningen af sådanne regler bør der lægges vægt på hensyn svarende til de på side 59 i betænkning 1048/1985 om Vagtvirksomhed anførte, jf. nærmere ovenfor under pkt. 2.1.1.3. Befolkningen bør således umiddelbart kunne se, at der er tale om en kommunal tryghedsvagt, og uniformen bør altid klart kunne adskilles fra politiets, således at forveksling undgås.

Tryghedsvagternes uniform bør desuden – ud fra et hensyn til den særlige karakter af kommunale tryghedsvagters virksomhed – kunne adskille tryghedsvagterne fra vagter, der er ansat i en vagtvirksomhed omfattet af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, nr. 1-5. Endvidere bør uniformen være ensartet på tværs af landet, så kommunale tryghedsvagter er letgenkendelige for befolkningen.

Det forudsættes ligeledes, at der fastsættes nærmere regler om tryghedsvagters legitimation. Det vil i den forbindelse kunne fastsættes, at de nuværende regler om legitimation i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 12 tilsvarende finder anvendelse for tryghedsvagter, jf. nærmere pkt. 2.1.1.3.4 ovenfor.

Bemyndigelsen vil dog også kunne udnyttes med henblik på at fastsætte særlige regler om tryghedsvagters legitimation, der adskiller sig fra den legitimation, som øvrige vagter efter vagtvirksomhedsloven gør brug af.

Det forudsættes i tilknytning hertil, at det i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen vil blive fastsat, at overtrædelse af de pågældende regler om trygheds-

vagters uddannelse, uniform og personlegitimationskort vil kunne straffes med bøde.

Desuden lægges der op til, at justitsministeren i medfør af den foreslåede § 1 c kan fastsætte krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende. Der bør i den forbindelse navnlig fastsættes krav om, at tryghedsvagterne ikke gør brug af befordringsmidler forsynet med kendetegn mv., der kan forveksles med politiet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.3.8. Automatisk udløb af ordningen med kommunale tryghedsvagter

Det foreslås i § 1 a, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen i perioden fra den 1. juli 2023 til den 1. juli 2026 kan antage tryghedsvagter med henblik på at opretholde den offentlige orden mv. på kommunens område.

Den foreslåede fastsatte tidsramme for kommunernes hjemmel til at antage tryghedsvagter vil indebære, at kommunerne ikke vil kunne gøre brug af tryghedsvagter efter den 1. juli 2026, medmindre der forinden vedtages et lovforslag, der forlænger forsøgsordningen eller gør ordningen permanent.

Dette vil i praksis indebære, at lovforslagets bestemmelser, der regulerer brugen af tryghedsvagter, ikke vil finde anvendelse efter den 1. juli 2026, ligesom kommunerne i praksis vil skulle afskedige antagne tryghedsvagter.

For så vidt angår overtrædelser af den foreslåede bestemmelse i vagtvirksomhedslovens § 1 a, stk. 1, nr. 1 og 2, der begås inden, men pådømmes efter den 1. juli 2026, bemærkes det, at udgangspunktet efter den almindelige regel i straffelovens § 3, stk. 1, er, at spørgsmålet om strafbarhed og straffastsættelse skal afgøres efter den på pådømmelsestidspunktet gældende lov.

Pådømmelsestidspunktets lov skal dog ikke lægges til grund, hvis ophøret af gerningstidens lov beror på ydre, straffskylden uvedkommende forhold, jf. bestemmelsens stk. 1, 2. pkt. Det samme må efter Justitsministeriets vurdering antages at gælde, hvis loven er faldet bort, fordi den fra først af var tidsbegrænset, og det fremgår af loven, at den alene finder anvendelse på kendsgerninger, som indtræffer i den angivne periode. Det vil sige, at hvis en kommune i perioden fra den 1. juli 2023 til den 1. juli 2026 eksempelvis

gør brug af en tryghedsvagt, der ikke er godkendt, vil kommunen kunne ifalde straf herfor, uanset at sagen først måtte blive pådømt efter udløbet af perioden.

Det forudsættes, at Justitsministeriet forud for en eventuel videreførelse af ordningen indsamler erfaringer fra de kommuner, der har gjort brug af tryghedsvagter, vagtvirksomheder, der har leveret tryghedsvagtydelser, relevante brancheorganisationer for vagter, politiet og Politiforbundet med henblik på at kunne vurdere, om det er relevant og hensigtsmæssigt at videreføre bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Behandling af personoplysninger er i almindelighed omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Spørgsmålet om, hvorvidt der må behandles personoplysninger, er som udgangspunkt reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, om behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger, artikel 9, stk. 2, om behandling af følsomme personoplysninger og databeskyttelseslovens § 8 om behandling af oplysninger om strafbare forhold.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

I de tilfælde, hvor en behandling omfatter følsomme personoplysninger, er det efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra b, g, h, i og j, muligt at opretholde og indføre regler for lovlig behandling af følsomme personoplysninger, når behandlingen af oplysninger bl.a. er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser. Indføres der regler af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, skal reglerne stå i et rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges, samt respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse. Desuden skal der sikres passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser. Efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f,

kan der endvidere behandles følsomme personoplysninger, når dette er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det som anført ovenfor under pkt. 2.1.3.6.2 bl.a. at indføre en bestemmelse i vagtvirksomhedslovens § 1 b, stk. 2, hvorefter tryghedsvagter skal kunne foretage foto- og videooptagelser af personer med henblik på at kunne dokumentere forstyrrelser af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold. Det foreslås endvidere at indføre en bestemmelse i § 1 b, stk. 3, hvorefter tryghedsvagter på begæring af politiet skal overdrage foto- og videomateriale indsamlet efter stk. 2, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.

Bestemmelserne vurderes at kunne fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 9, stk. 2, litra g.

I den forbindelse er det vurderingen, at de foreslåede bestemmelser står i rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges, og respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse. Endvidere er det vurderingen, at der herved sikres passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder. Det skyldes bl.a. bestemmelsernes betingelser og formålsafgrænsning til dokumentation af strafbare forhold. Endvidere skyldes det de øvrige snævre rammer for den foreslåede ordning med anvendelse af tryghedsvagter, der bl.a. skal være autoriserede og underlagt tavshedspligt.

Vurderingen af de foreslåede bestemmelser har bl.a. taget udgangspunkt i de kriterier, som fremgår af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning, jf. betænkning nr. 1565/2017, del I – bind 1, side 168 ff. og side 229 ff.

De foreslåede bestemmelser i vagtvirksomhedslovens § 1 b, stk. 2 og 3, vil således udgøre hjemlerne for kommunale tryghedsvagters behandling af personoplysninger i forbindelse med optagelse af foto- og videooptagelse for at kunne dokumentere forstyrrelser af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold og videregivelse af foto- og videomaterialet på begæring af politiet, når politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.

Herudover bemærkes det, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og -loven, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5, også skal iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3.6.2 og 2.1.3.6.3 samt lovforslagets § 1, nr. 5 (den foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 2 og 3, i vagtvirksomhedsloven), og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Der er tale om en frivillig forsøgsordning, hvor det er op til den enkelte kommune at beslutte, om kommunen ønsker at gøre brug af ordningen.

Såfremt en kommune ønsker at gøre brug af ordningen, vil der kunne være merudgifter forbundet med ansættelsen af tryghedsvagter i den pågældende kommune. Det afhænger dog af, hvordan og i hvilket omfang der konkret gøres brug af ordningen. Såfremt ordningen ikke benyttes, vil det ikke medføre merudgifter for den enkelte kommune.

Lovforslaget kan endvidere potentielt medføre merudgifter på Justitsministeriets område, herunder til politiets behandling af de konkrete ansøgninger til tryghedsvagter og uniformer samt til ressourcer til at vejlede kommunerne i de nye regler. De eventuelle merudgifter på Justitsministeriets område vil blive håndteret inden for de eksisterende rammer.

Lovforslaget forventes at have mindre implementeringskonsekvenser for de kommuner, der vælger at gøre brug af ordningen, idet kommunerne enten selv skal ansætte kommunale tryghedsvagter eller indgå aftale med en godkendt vagtvirksomhed om udførelse af opgaven.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vil kunne have betydning for private vagt- og sikkerhedsfirmaer, der måtte indgå aftaler med kommuner om at stille private vagter til rådighed til brug for forsøgsordningen. Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU (anerkendelsesdirektivet), finder anvendelse i forbindelse med behandlingen af sager om autorisationer og godkendelser vedrørende tryghedsvagter. Der vil blive fastsat nærmere regler herom i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, jf. den foreslåede § 1 c, i vagtvirksomhedsloven.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. september 2022 til den 10. oktober 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW, Danmarks Jurist- og Økonomiforbund, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Dansk Detail, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, DI Service, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsforening, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Politidirektører i Danmark, Fængselsforbundet, Gadejuristen, Gentofte Kommune, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Politiet og Anklagemyndigheden, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kriminalforsorgsforeningen, Københavns Kommune, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Samtlige byretter, Serviceforbundet, SikkerhedsBranchen, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Sø- og Handelsretten, Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning, Vagt- og

Sikkerhedsindustrien, Vestre Landsret, Vikarbureauernes Brancheforening, Østre Landsret, Aalborg Universitet (Juridisk Institut) og Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Såfremt en kommune ønsker at gøre brug af ordningen, vil der kunne være merudgifter forbundet med ansættelsen af tryghedsvagter i den pågældende kommune.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at have mindre implementeringskonsekvenser for de kommuner, der vælger at gøre brug af ordningen, idet kommunerne enten selv skal ansætte kommunale tryghedsvagter eller indgå aftale med en godkendt vagtvirksomhed om udførelse af opgaven.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vil kunne have betydning for private vagt- og sikkerhedsfirmaer, der måtte indgå aftaler med kommuner om at stille private vagter til rådighed til brug for forsøgsordningen.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU (anerkendelsesdirektivet), finder anvendelse	

	i forbindelse med behandlingen af sager om autorisationer og godkendelser vedrørende tryghedsvagter. Der vil blive fastsat nærmere regler herom i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, jf. den foreslåede § 1 c, i vagtvirksomhedsloven.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås lov om vagtvirksomheds titel ændret fra »Lov om vagtvirksomhed« til »Lov om vagtvirksomhed og kommunale tryghedsvagter«.

Forslaget skal ses i lyset af, at der med lovforslaget foreslås indført en ordning med kommunale tryghedsvagter.

Til nr. 2, 3 og 4

Vagtvirksomhedslovens § 1 fastsætter lovens anvendelsesområde. Det fremgår af § 1, stk. 1, at lovens regler om vagtvirksomhed finder anvendelse på enhver selvstændig virksomhed, hvorved personer enten ved egen eller ansattes tilstedeværelse, ved brug af hunde eller ved TV-overvågning fører tilsyn med privat område eller område, hvortil der er almindelig adgang (nr. 1), udfører værditransporter (nr. 2), udøver beskyttelse af andre personer (nr. 3), modtager og behandler alarmsignaler fra overfalds- eller indbrudsalarming eller (nr. 4) fører kontrol med andres virksomhed som nævnt i nr.

1-4 (nr. 5). Vagtvirksomhedsloven regulerer ikke i dag kommunale tryghedsvagter.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 2, at ændre »indbrudsalarmeringsanlæg eller« til: »indbrudsalarmeringsanlæg,« i vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, nr. 4. Endvidere foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 3, at ændre »nr. 1-4.« til: »nr. 1-4 eller« i lovens § 1, stk. 1, nr. 5.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, jf. nærmere nedenfor.

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i vagtvirksomhedsloven som § 1, stk. 1, nr. 6, der fastslår, at lovens regler om vagtvirksomhed også finder anvendelse på enhver selvstændig virksomhed, hvorved personer udfører opgaver som tryghedsvagter, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2. Tryghedsvagter kan i medfør af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, være godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med en kommune, og som udøver vagtvirksomhed på kommunens område med henblik på at opretholde den offentlige orden mv. Om den foreslåede bestemmelse i § 1 a, stk. 1, nr. 2, i vagtvirksomhedsloven henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 1, nr. 6, i vagtvirksomhedsloven vil medføre, at reglerne i vagtvirksomhedsloven og i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen vil finde anvendelse for vagtvirksomheder, som har indgået aftale med en kommune om at stille tryghedsvagter til rådighed for kommunen med henblik på at opretholde den offentlige orden mv. på kommunens område.

Udvidelsen af lovens anvendelsesområde vil bl.a. betyde, at selvstændige virksomheder, der indgår aftale med en kommune om at stille tryghedsvagter til rådighed for kommunen, vil skulle være autoriseret i medfør af § 2, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven, og at personalet i vagtvirksomheden, herunder tryghedsvagterne, skal være godkendte efter § 7 i vagtvirksomhedsloven. Udvidelse af lovens anvendelsesområde vil bl.a. også betyde, at reglerne om betaling af gebyr for autorisation og legitimationskort (lovens § 12), bemyndigelse til at godkende personale (§ 13), tilbagekaldelse og bortfald af godkendelse mv. (lovens §§ 14-17) og reglerne om bødestraf (lovens

§ 20) vil finde anvendelse for selvstændige virksomheder, der indgår aftaler med en kommune om at stille tryghedsvagter til rådighed for kommunen.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Vagtvirksomhedsloven sætter snævre rammer for udøvelse af vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang. Udøvelse af vagtvirksomhed, hvorved personer enten ved egen eller ansattes tilstedeværelse ved brug af hunde eller ved TV-overvågning fører tilsyn med et område, kan således alene udøves på steder, hvortil der er almindelig adgang, hvis politiet giver særlig tilladelse hertil. Endvidere er personalet i en vagtvirksomhed ikke tildelt beføjelser, der ikke også tilkommer andre private borgere. Herudover har kommuner efter de gældende regler ikke mulighed for at varetage opgaver eller betale andre for at udføre vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, med henblik på at supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vagtvirksomhedsloven som § 1 a, der har til formål at sikre det nødvendige lovgrundlag for kommunernes antagelse af tryghedsvagter samt at sikre, at tryghedsvagterne er godkendte og vagtvirksomhederne autoriseret.

Den foreslåede § 1 a, *stk. 1, 1. pkt.*, etablerer hjemmel til, at kommunalbestyrelsen i perioden fra den 1. juli 2023 til den 1. juli 2026 på frivillig basis kan antage kommunale tryghedsvagter med henblik på at opretholde den offentlige orden mv. på kommunens område.

Det forudsættes, at tryghedsvagterne ikke vil skulle erstatte politiets arbejde eller politiets patruljering i de kommuner, som vælger at gøre brug af ordningen.

Begrebet »den offentlige orden mv.« skal forstås i overensstemmelse med § 5 i lov om politiets virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 29. november 2019 med senere ændringer (politiloven) og § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger med senere æn-

dringer (ordensbekendtgørelsen). Begrebet omfatter f.eks. slagsmål, uanstændig adfærd, støjende adfærd og krænkelse af fællesgoder som monumenter og lignende, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5917. Endvidere er f.eks. adfærd, der er egnet til at forulempe andre, vække offentlig forargelse eller til at skabe utryghed, omfattet.

Ved »kommunens område« forstås områder, som ligger inden for den pågældende kommunes geografiske grænser. En kommune kan derfor ikke indgå aftale med en anden kommune om, at tryghedsvagterne skal udføre opgaver for den anden kommune. Tryghedsvagterne vil således alene kunne udføre deres virksomhed i den eller de kommuner, som har antaget de pågældende tryghedsvagter.

Det forudsættes, at de specifikke områder inden for en given kommune, hvor tryghedsvagterne vil kunne udøve deres virksomhed, vil skulle udvælges af kommunen efter forudgående dialog med den lokale politikreds. Endvidere forudsættes det, at tryghedsvagternes tilstedeværelse ikke vil have indflydelse på politiets tilstedeværelse i kommunen. Kommunen og den lokale politikreds vil herudover generelt kunne drøfte tryghedsvagternes og politiets fysiske tilstedeværelse i kommunen. Idet tryghedsvagters virksomhed sker under kommunernes instruktion og ansvar, vil politiet imidlertid ikke kunne pålægge kommunerne at bruge tryghedsvagterne på konkrete steder, ligesom politiet ikke vil kunne sende tryghedsvagterne ud til f.eks. uroligheder, indbrud eller lignende.

Det bemærkes, at tryghedsvagterne vil kunne transportere sig rundt gående eller under anvendelse af almindelige befordringsmidler, så længe tryghedsvagter ikke benytter befordringsmidler forsynet med kendetegn mv., der kan forveksles med politiet. Tryghedsvagterne vil ikke kunne foretage udrykningskørsel eller lignende.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås fastsat i § 1 a, stk. 1, at tryghedsvagter skal være godkendte, kommunalt ansatte vagter (*nr. 1*) eller godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen (*nr. 2*), jf. de foreslåede bestemmelser.

Det vil med den foreslåede model være op til kommunen at bestemme antallet af tryghedsvagter, kommunen måtte ønske at gøre brug af. Det vil endvidere være op til kommunen at bestemme, om kommunen vil gøre brug af godkendte, kommunalt ansatte vagter eller godkendte vagter ansat i en autoriseret vagtvirksomhed, som har indgået en aftale med kommunen.

Efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, *nr. 1*, kan tryghedsvagter være »godkendte, kommunalt ansatte vagter«.

I sådanne situationer vil tryghedsvagterne være i et direkte ansættelsesforhold med den kommune, som har antaget dem.

Kravet om, at kommunalt ansatte tryghedsvagter skal være »godkendte«, indebærer, at tryghedsvagterne vil skulle opfylde de krav, der fremgår af vagtvirksomhedslovens § 7 om godkendelse af personalet i en vagtvirksomhed samt de nærmere uddannelsesmæssige krav for tryghedsvagter, der med lovforslaget forudsættes fastsat i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Kommunen skal sørge for, at de pågældende tryghedsvagter er godkendte, inden ansættelsen træder i kraft.

Efter vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, er ikke-erhvervmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, alene omfattet af reglerne i vagtvirksomhedsloven i det omfang, dette bestemmes af justitsministeren. Dette indebærer, at vagtvirksomhedslovens regler kun vil finde anvendelse på tryghedsvagter, som efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, *nr. 1*, er i et direkte ansættelsesforhold med kommunen, i det omfang dette fastsættes ved bekendtgørelse.

Med lovforslagets § 1, *nr. 6 og 9*, justeres i den forbindelse vagtvirksomhedslovens § 2, stk. 2, og § 7, stk. 1, således, at justitsministeren med hjemmel i lovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalt ansatte tryghedsvagter ligeledes skal være godkendte efter reglerne i lovens § 7.

Godkendelse af personale i en vagtvirksomhed meddeles af politiet, jf. § 5 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Det forudsættes, at justitsministeren i medfør af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse vil fastsætte, at politiet tilsvarende godkender tryghedsvagter ansat i en kommune efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, *nr. 1*. Det er den kommune, der ønsker at

ansætte tryghedsvagter i kommunalt regi, som vil skulle indgive ansøgningen om godkendelse af den pågældende tryghedsvagt til politiet. Først når politiet har godkendt tryghedsvagten, kan ansættelsen træde i kraft.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.1 og 2.1.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1 a, stk. 1, *nr. 2*, at tryghedsvagter skal være godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed. I disse tilfælde vil tryghedsvagterne således – i modsætning til kommunale tryghedsvagter omfattet af den foreslåede § 1 a, stk. 1, *nr. 1* – ikke være ansat direkte af kommunen, men i en privat vagtvirksomhed som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed.

Bestemmelsen har således til formål at sikre, at kommunen kan indgå aftaler med vagtvirksomheder, om antagelse af tryghedsvagter, og at de vagtvirksomheder, som kommunen indgår aftale med, er autoriseret, og personalet i vagtvirksomheden, som skal benyttes som tryghedsvagter, er godkendt.

Det foreslås – på samme måde som ved tryghedsvagter ansat i en kommune – at tryghedsvagter ansat i en privat virksomhed, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed, vil skulle godkendes efter reglerne herom i vagtvirksomhedsloven. Det fremgår således af den foreslåede § 1 a, stk. 1, *nr. 2*, i vagtvirksomhedsloven, at tryghedsvagterne skal være »godkendte vagter« ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed.

Da tryghedsvagterne i disse situationer vil være ansat i autoriserede vagtvirksomheder, vil det være de enkelte vagtvirksomheder (autorisationens indehaver), der skal indgive ansøgningen om godkendelse til politiet, jf. § 7, stk. 1, i vagtvirksomhedsloven. Kommunen vil således alene skulle indhente politiets afgørelse om godkendelse af den pågældende tryghedsvagt (eller andet bevis for godkendelse) fra den vagtvirksomhed, der indgår aftale med. Det bemærkes i den forbindelse, at en godkendelse til at udøve vagtvirksomhed efter de gældende regler i vagtvirksomhedsloven ikke vil være tilstrækkelig til at udføre vagtvirksomhed som tryghedsvagt. Kommunen skal sikre sig, at tryghedsvagterne er godkendte, inden de udfører virksomhed i kommunen, idet undladelse heraf straffes med bøde, jf. den foreslåede § 20, stk. 1, *nr. 3*.

Den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, indebærer videre, at tryghedsvagter skal være godkendte vagter »ansat i autoriserede vagtvirksomheder«, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed. Dette indebærer, at kommunen skal sikre sig, at vagtvirksomheden har den fornødne autorisation, jf. § 2, stk. 1, inden aftalen træder i kraft. Autorisationen i medfør af vagtvirksomhedslovens § 5, stk. 1, vil skulle være meddelt til udøvelse af vagtvirksomhed med kommunale tryghedsvagter som beskrevet i den foreslåede § 1, stk. 1, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, om udvidelse af lovens anvendelsesområde. Autorisationen vil ligeledes skulle omfatte den relevante politikreds (som kommunen er beliggende i) eller hele landet.

Autorisation ansøges og meddeles i øvrigt vagtvirksomheden efter de gældende regler i vagtvirksomhedsloven. Det betyder, at vagtvirksomheden vil skulle opfylde betingelserne i lovens § 3 og § 4, stk. 1, ligesom vagtvirksomheden vil skulle betale for autorisationen eller ændringen af en meddelt autorisation i henhold til lovens § 12, stk. 1.

Det vil i praksis være en betingelse for, at en virksomhed, der opnår autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed med tryghedsvagter, kan anvende autorisationen, at vagtvirksomheden efterfølgende indgår aftale med en kommune, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2. En autorisation til at udøve vagtvirksomhed med tryghedsvagter vil således ikke i sig selv give virksomheden autorisation til at opretholde den offentlige orden mv. på en kommunes område.

Omvendt vil det ikke være krav for meddelelse af autorisationen, at der allerede foreligger en aftale med en kommune om anvendelse af tryghedsvagter på tidspunktet for meddelelse af autorisation.

Den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, indebærer som nævnt, at kommunen vil skulle sikre sig, at den vagtvirksomhed, som kommunen ønsker at indgå aftale med om brug af tryghedsvagter, er autoriseret til at udøve vagtvirksomhed med tryghedsvagter.

Fremsendelse af politiets afgørelse om meddelelse af autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed med tryghedsvagter vil i praksis være tilstrækkelig dokumentation for, at kommunen kan indgå aftale med vagtvirksomheden om brug af tryghedsvagter. Efter vagtvirksomhedslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., meddeles autorisation for et tidsrum af højst 5 år. Kommunen vil således

skulle indhente dokumentation for fornyet autorisation, hvis vagtvirksomhedens autorisation efter § 5 udløber inden for det tidsrum, hvor aftalen mellem vagtvirksomheden og kommunen gælder.

Det forudsættes, at det vil fremgå af aftalen mellem kommunen og den autoriserede vagtvirksomhed om brug af tryghedsvagter, at vagtvirksomheden skal informere kommunen om et eventuel udløb af vagtvirksomhedens autorisation samt afgørelse om tilbagekaldelse af vagtvirksomhedens autorisation eller tryghedsvagtens godkendelse.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.2.2 og 2.1.3.2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1 a, *stk. 2*, at tryghedsvagter kan udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastsætte, at kommunale tryghedsvagter – uden en forudgående tilladelse fra politiet – kan udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Betegnelsen »steder, hvortil der er almindelig adgang« skal forstås i overensstemmelse med terminologien i vagtvirksomhedsloven og i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, herunder § 1, stk. 1, nr. 1, i vagtvirksomhedsloven (hvor dog betegnelsen »område, hvortil der er almindelig adgang« benyttes) og § 6 i vagtvirksomhedsloven.

Tryghedsvagterne vil i medfør af den foreslåede § 1 a, *stk. 2*, kunne udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder i en offentligt tilgængelig park, plads og på udendørsarealer på tog- og rutebilstationer mv., som ligger inden for den pågældende kommunes geografiske grænser. Tryghedsvagterne vil ligeledes kunne udøve vagtvirksomhed på indendørs arealer, hvortil der er almindelig adgang.

Tryghedsvagter vil med den foreslåede ordning f.eks. kunne benyttes på steder, hvor der erfaringsmæssigt ofte sker overtrædelser af ordensbekendtgørelsen, i områder, hvor der opleves særlig utryghed, f.eks. diskoteksområder, områder med udendørs fester eller forsamlinger, stationsområder, eller i områder, hvor der er risiko for indbrud.

Det bemærkes, at bestemmelsen alene giver hjemmel til, at kommunens tryghedsvagter kan varetage opgaver i den pågældende kommune. Tryghedsvagterne vil således alene kunne udføre deres virksomhed i den kommune, som har antaget de pågældende tryghedsvagter.

Det bemærkes endvidere, at tryghedsvagter ikke vil kunne udøve virksomhed på privat grund, hvortil der ikke er almindelig adgang, jf. straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 (hvorefter den, som uberettiget skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder). Det bemærkes i den forbindelse, at tryghedsvagter i situationer, hvor tryghedsvagten måtte observere strafbare handlinger på privat grund, kan tilkalde politiet.

Der henvises til pkt. 2.1.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1 a, *stk. 3*, at tryghedsvagters virksomhed sker under kommunens instruktion og ansvar. Formålet med bestemmelsen er således at slå fast, at tryghedsvagter agerer på vegne af den kommune, som har antaget tryghedsvagterne.

Bestemmelsen indebærer, at en kommune, der antager tryghedsvagter, vil være ansvarlig for tryghedsvagternes virksomhed, uanset om tryghedsvagterne er ansat direkte af kommunen efter stk. 1, nr. 1, eller i en autoriseret vagtvirksomhed, som den pågældende kommune har indgået aftale med efter stk. 1, nr. 2. Særligt for så vidt angår tryghedsvagter omfattet af den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, bemærkes det, at disse fortsat vil være i et ansættelsesforhold med vagtvirksomheden og ikke kommunen. Det vil dog i sidste ende være kommunen, som ved at indgå aftale med vagtvirksomheden, der bestemmer, hvor og hvordan tryghedsvagterne skal udøve deres virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 a, *stk. 3*, indebærer endvidere, at den enkelte kommune vil kunne fastsætte de nærmere rammer for tryghedsvagternes virksomhed, herunder om der er særlige områder, hvor kommunen ønsker tryghedsvagternes tilstedeværelse. Den enkelte kommune vil overordnet kunne drøfte tryghedsvagternes tilstedeværelse i kommunen med den lokale politikreds.

Videre indebærer bestemmelsen, at det vil være den pågældende kommune, der efter de almindelige regler herom, er ansvarlig for skader mv., som tryghedsvagterne måtte forvolde som led i deres virksomhed.

Der henvises til pkt. 2.1.3.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1 a, *stk. 4*, at kommunen behandler klager over tryghedsvagter, som er ansat i eller antaget af kommunen efter *stk. 1*. Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse, uanset om der er tale om tryghedsvagter antaget direkte af kommunen efter § 1 a, *stk. 1, nr. 1*, eller tryghedsvagter ansat i en autoriseret vagtvirksomhed, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed efter *stk. 1, nr. 2*.

Bestemmelsen indebærer en forpligtelse til, at de kommuner, der gør brug af tryghedsvagter, skal sikre, at borgere kan rette henvendelse til kommunen med eventuelle klager over tryghedsvagternes adfærd som led i tjenesten. Kommunerne bør i den forbindelse på deres hjemmesider mv. vejlede om, hvordan klager over kommunens tryghedsvagter skal indgives.

Der vil i kommunalt regi skulle fastsættes klare rammer for kommunens behandling af eventuelle klager over tryghedsvagter i overensstemmelse med de almindelige forvaltnings- og ansættelsesretlige regler herfor, herunder at sagen oplyses tilstrækkeligt, og at den indklagede tryghedsvagt har ret til kontradiktion og evt. bisidder mv.

Det bemærkes, at kommunen alene vil kunne behandle klager over tryghedsvagter, der har karakter af klager over tryghedsvagternes adfærd i tjenesten (såkaldte adfærdsklager), dvs. klager, der – såfremt klagen vedrørte politiet – ville blive behandlet af Den Uafhængige Politiklagemyndighed i medfør af reglerne herom i retsplejelovens kapitel 93 b. Det vil bl.a. kunne omfatte klager over ukorrekt fremgangsmåde under udførelsen af tjenesten, herunder i forbindelse med henstillinger, brug af kameraer og hunde eller klager over uhøflig tiltale eller anden ukorrekt personlig optræden. Det bemærkes, at anmeldelse om mulige strafbare forhold begået af en tryghedsvagt i overensstemmelse med retsplejelovens § 742, *stk. 1*, vil skulle indgives til politiet.

Der henvises til pkt. 2.1.3.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vagtvirksomhedsloven som § 1 b, der indeholder de nærmere regler for tryghedsvagternes beføjelser mv. Tryghedsvagterne vil således med den foreslåede ordning kunne varetage opgaver, der adskiller sig fra de opgaver, som private vagter kan udføre efter de gældende regler i vagtvirksomhedsloven.

Formålet med bestemmelsen er at give tryghedsvagterne beføjelse til at supplere politiets arbejde med at opretholde ro og orden på steder, hvortil der er almindelig adgang. Der lægges dermed ikke op til, at tryghedsvagterne skal overtage politimæssige opgaver eller i øvrigt tillægges de samme beføjelser som politiet.

Det foreslås i § 1 b, *stk. 1, 1. pkt.*, at tryghedsvagter kan henstille til personer, der forstyrrer den offentlige orden mv. på steder, hvortil der er almindelig adgang, at stoppe den forstyrrende adfærd mv.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tryghedsvagter under visse nærmere omstændigheder vil kunne give henstillinger.

Ved »henstille« forstår, at tryghedsvagterne kan tage kontakt til personer, der forstyrrer den offentlige orden mv., med henblik på uden brug af magtmidler at få den eller de pågældende borgere til at stoppe med den forstyrrende adfærd og overholde relevante regler. Tryghedsvagter vil f.eks. kunne henstille en person, der optræder støjende, anvender musikanlæg, smider affald eller urinerer på åben gade, til at stoppe, rydde op eller forlade området. Tryghedsvagterne bør dog alene give henstillinger, hvis det vurderes, at henstillingen ikke vil bringe tryghedsvagtens eller andres sikkerhed i fare. Hvis henstillingen ikke efterkommes, vil tryghedsvagten kunne tilkalde politiet.

Ved udtrykket »forstyrrer den offentlige orden mv.« sigtes til udvalgte bestemmelser i ordensbekendtgørelsen, naturbeskyttelsesloven (om henkastet affald mv.) og regler fastsat med hjemmel i ordensbekendtgørelsen, jf. nedenfor. Det drejer sig om overtrædelser af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1-3, § 4, stk. 1, § 8, § 12, § 14, stk. 2-4, og § 15-16, samt naturbeskyttelseslovens § 28.

Tryghedsvagterne vil således kunne give henstillinger til personer i forbindelse med slagsmål, skrigen, råben eller anden støjende, voldelig, fornær-

melig eller lignende optræden, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden, jf. ordensbekendtgørelsen § 3, stk. 1. Tryghedsvagterne vil også kunne give henstillinger til personer, som udviser uanstændig eller anstødelig opførsel, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse, jf. ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 2, og til personer, som færdes så påvirket af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler, at det kan give anledning til ulempe for andre, jf. stk. 3.

Ud over de situationer, der er nævnt i ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1-3, vil tryghedsvagterne bl.a. kunne give henstillinger i forbindelse med sammenstimlen, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1, og i forbindelse med bl.a. benyttelse af højttalere, musikantlæg, musikinstrumenter eller lignende, når benyttelsen må antages at være til væsentlig ulempe for de omkringboende, jf. bekendtgørelsens § 8.

Tryghedsvagterne vil endvidere kunne give henstillinger til personer, som overtræder forbuddet i ordensbekendtgørelsens § 12 mod at benytte skydevåben, buer, slangebøsser eller lignende, og mod at tænde bål eller at kaste sten, snebolde, vand eller andet, hvis dette kan medføre fare eller ulempe for forbipasserende. Navnlig i sådanne situationer bør tryghedsvagterne dog alene give henstillinger, hvis det vurderes, at henstillingen ikke vil bringe tryghedsvagtens eller andres sikkerhed i fare.

Tryghedsvagterne vil desuden kunne give henstillinger til personer, der overtræder regler eller forbud fastsat af politiet eller den myndighed, som politiet har bemyndiget hertil. Dette indebærer, at tryghedsvagterne vil kunne give henstillinger til personer, der overtræder regler om badning, sejlads, fiskeri og færdsel på søer og lignende, som politiet efter forhandling med kommunalbestyrelsen ved skiltning eller på lignende tydelig måde har fastsat i medfør af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 2-4. Endvidere vil tryghedsvagterne kunne give henstillinger til personer, der overtræder forbud fra politiet eller den myndighed, som politiet har bemyndiget hertil, mod færdsel på isen ud for kyster, i havne eller på offentlige søer, vandløb og andre vandsteder, jf. bekendtgørelsens § 15. Ligeledes vil tryghedsvagterne kunne give henstillinger til personer, som ved besøg i offentlige anlæg ikke overholder de ordensbestemmelser, som er bekendtgjort ved opslag, eller ikke følger de anvisninger til ordenens overholdelse, som gives af de tilsynsførende, jf. bekendtgørelsens § 16. Det samme gælder i forhold til de ordensbestemmelser, som er bekendtgjort ved opslag, og som efter indhentet udtalelse fra kommunalbestyrelsen er godkendt af politiet for nærmere

afgrænsede private eller offentlige arealer, på veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. § 2 i ordensbekendtgørelsen.

Ud over de nævnte bestemmelser i ordensbekendtgørelsen vil tryghedsvagterne også kunne give henstillinger til personer, som i strid med naturbeskyttelseslovens § 28 på fremmed ejendom, herunder på f.eks. offentlig gade, uden ejerens tilladelse henkaster eller anbringer affald eller lignende. Dette kunne f.eks. være henkastede dåser, papir, plastikposer eller lignende, om end bestemmelsen ikke er begrænset hertil.

Tryghedsvagternes virksomhed vil imidlertid ikke være begrænset til at angå mulige overtrædelser af ovennævnte regler. Tryghedsvagterne vil også kunne gå i dialog med borgerne som led i tryghedsvagternes tryghedsskabende arbejde, ligesom tryghedsvagterne som nævnt vil kunne tilkalde politiet, såfremt tryghedsvagterne observerer strafbare forhold mv., eller hvis tryghedsvagten vurderer, at bistand fra politiet er nødvendigt for at kunne håndtere en situation på forsvarlig vis.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke, at tryghedsvagterne vil skulle gribe ind over for grovere strafbare handlinger, herunder brud på straffeloven eller lignende. I situationer, hvor en tryghedsvagt måtte observere grovere strafbare handlinger, f.eks. straffelovsovertrædelser som vold, hærværk eller lignende, vil tryghedsvagterne som det klare udgangspunkt skulle tilkalde politiet.

Tryghedsvagterne vil dog – hvis situationen gør det forsvarligt – ved kontakt til de pågældende og uden brug af magtmidler kunne forsøge at stoppe eller afbøde hændelser, der involverer grovere strafbare forhold mv., indtil politiet ankommer. Herudover vil tryghedsvagter efter omstændighederne kunne foretage civile anholdelser efter de almindelige regler herom i retsplejelovens § 755, stk. 2. Det følger af bestemmelsen, at enhver, der træffer nogen under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale, kan anholde den pågældende, såfremt anholdelse må anses for påkrævet for at hindre yderligere strafbart forhold, for at sikre hans foreløbige tilstedeværelse eller for at hindre hans samkvem med andre. Den anholdte skal snarest muligt overgives til politiet med oplysning om tidspunktet og grundlaget for anholdelsen. Kommunale tryghedsvagter vil således i sådanne situationer have de samme beføjelser, som tilkommer private borgere til f.eks. at gribe ind over for uroligheder og

strafbare forhold mv., som det efter en konkret vurdering vil være forsvarligt at gribe ind over for.

Det følger af den foreslåede § 1 b, stk. 1, 2. pkt., at tryghedsvagterne kan tilkalde politiet, såfremt en henstilling ikke efterkommes. Bestemmelsen vil indebære, at tryghedsvagterne – såfremt en henstilling ikke efterkommes – vil kunne tilkalde politiet, som herefter vil kunne gå videre med sagen som en politimæssig opgave, hvor tryghedsvagterne efter omstændighederne vil kunne bidrage med vidneforklaringer mv.

Ved udtrykket »tilkalde politiet«, forstås, at tryghedsvagterne i praksis vil få et særligt telefonnummer til politiets vagtcentral. Tryghedsvagterne vil således kunne informere og evt. tilkalde politiet i konkrete situationer, hvor der måtte være behov herfor. Det kan f.eks. være relevant i konkrete situationer, hvor en henstilling fra en tryghedsvagt ikke efterkommes, eller hvis tryghedsvagten observerer grovere strafbare handlinger, hvor tryghedsvagten ikke har beføjelse til at give en henstilling. Tilsvarende vil tryghedsvagterne kunne benytte adgangen til politiets vagtcentral som alarmeringsredskab i farlige situationer.

Det forudsættes således med forslaget, at tryghedsvagterne vil have et tæt samarbejde med politiet. Tryghedsvagterne vil dog ikke være underlagt politiets instruktion, ligesom politiet ikke vil have ansvaret for tryghedsvagternes arbejde, jf. modsætningsvist den foreslåede § 1 a, stk. 3, hvorefter tryghedsvagters virksomhed vil ske under kommunernes instruktion og ansvar.

Der lægges med forslaget ikke op til, at tryghedsvagterne skal overtage politimæssige opgaver eller i øvrigt tillægges de samme beføjelser som politiet. Tryghedsvagterne vil således ikke blive tildelt særlige magtmidler såsom skydevåben, stav eller lignende. Tryghedsvagterne vil dog efter omstændighederne kunne gøre brug af megafoner, lamper og lignende i forbindelse med tryghedsvagternes arbejde. Det forudsættes dog, at dette i givet fald sker på en sådan måde, at det ikke vil være til unødige gene eller forskrækkelse for omgivelserne.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås fastsat i § 1 b, *stk. 2*, at kommunale tryghedsvagter i forbindelse med deres virksomhed kan foretage foto- og videooptagelser af personer, der befinder sig på et sted, hvortil der er almindelig adgang, hvis det er nødvendigt med henblik på at dokumentere forstyrrelse af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold.

Bestemmelsen har herved til formål at sikre, at tryghedsvagterne kan være behjælpelige med at indsamle det nødvendige materiale og beviser til brug for politiets opklarende arbejde. Inden for databeskyttelseslovgivningens rammer vil relevant materiale fra kameraerne også kunne benyttes, når det er nødvendigt som bevismiddel i andre sager, f.eks. hvor en borger måtte klage over en tryghedsvagt. Kommuner, der måtte vælge at gøre brug af tryghedsvagter, vil imidlertid ikke være forpligtet til at udstyre tryghedsvagterne med kameraer.

Udtrykket »forstyrrelser af den offentlige orden mv.« skal forstås på samme måde som i den foreslåede § 1 b, *stk. 1*, 1. pkt., jf. nærmere ovenfor.

Med »øvrige strafbare forhold« menes overtrædelser af regler, som de kommunale tryghedsvagter ikke har til formål at gribe ind over for ved brug af henstillinger efter den foreslåede § 1 b, *stk. 1*, herunder navnlig overtrædelser af straffeloven, jf. nærmere ovenfor. Tryghedsvagterne vil således f.eks. kunne anvende kameraerne ved hærværk, vold eller lignende strafbare forhold, som en tryghedsvagt måtte observere i forbindelse med tryghedsvagtenes virksomhed, og som vil kunne give anledning til politimæssig opfølgning.

Kameraerne vil kunne placeres på tryghedsvagternes uniform og vil kunne aktiveres, når det skønnes nødvendigt med henblik på formålet. Tryghedsvagterne vil som udgangspunkt f.eks. ikke kunne benytte kameraerne til at fotografere eller optage personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, jf. herved straffelovens § 264 a.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1 b, *stk. 3*, at tryghedsvagterne på begæring af politiet skal overdrage foto- og videomateriale efter *stk. 2*, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning. Bestemmelsen indebærer en pligt for tryghedsvagter til på begæring at over-

drage foto- og videomateriale indsamlet efter stk. 2 til politiet, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.

Med »politimæssig opfølgning« menes udførelse af politiets opgaver som beskrevet i politilovens § 2, stk. 1, nr. 1-3. Materialet vil således skulle videregives til politiet, i det omfang det kan have betydning for politiets arbejde i forhold til at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Tilsvarende vil oplysningerne skulle overdrages til politiet, hvis oplysningerne kan have betydning for det politimæssige arbejde med at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, eller hvis det kan have betydning for politiets arbejde med at bringe strafbar virksomhed til ophør samt efterforske og forfølge strafbare forhold. Omvendt skal materiale ikke overdrages, hvis det kan udelukkes, at det har betydning.

Vurderingen af, om materialet kan have betydning for politiets opfølgning, beror på et politifagligt skøn. Overdragelse forudsætter, at politiet anmoder tryghedsvagterne eller kommunen om at overdrage det indsamlede materiale. Det må i den forbindelse forventes, at politiet i almindelighed vil have materialet overdraget henset til, at materialet efter den foreslåede § 1 b, stk. 2, alene må indsamles, når indsamlingen er nødvendig med henblik på at dokumentere forstyrrelser af den offentlige orden mv. eller øvrige strafbare forhold.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1 b, *stk. 4*, at tryghedsvagter kan anvende hunde, hvis politiet har givet særlig tilladelse hertil.

Med »særlig tilladelse« forstås, at der skal foreligge særlige grunde, før en kommune, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, eller en vagtvirksomhed, som har indgået aftale med en kommune, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, gives tilladelse til at anvende hunde som led i tjenesten. Vurderingen af, om der foreligger særlige grunde foretages af politiet i henhold til de almindelige regler herom i vagtvirksomhedslovens § 6, stk. 1, og vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 4, stk. 3, jf. nærmere herom pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hundens opgave bør herefter alene være at bruge sine sanser og dermed være et hjælpemiddel for vagten. På den baggrund findes der kun i yderst sjældne tilfælde at være anledning til, at tryghedsvagter gør brug af hunde.

Bestemmelserne vedrørende hunde i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens §§ 13 og 14 finder i øvrigt anvendelse.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.6.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vagtvirksomhedsloven som i § 1 c, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om tryghedsvagter, herunder om tryghedsvagternes uddannelse, uniformering og legitimation samt krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil supplere den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 8, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om vagtvirksomhed, herunder om personalets uddannelse, uniformering og legitimation samt krav til hunde, køretøjer og anden udrustning, således at der i bekendtgørelsesform også kan fastsættes nærmere regler om tryghedsvagter i de nævnte tilfælde. Vagtvirksomhedslovens § 8 er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1408 af 4. december 2017 om vagtvirksomhed med senere ændringer (vagtvisksomhedsbekendtgørelsen).

Der lægges op til, at regler udstedt i medført af den foreslåede § 1 c vil finde anvendelse for såvel tryghedsvagter ansat i en kommune efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, som tryghedsvagter ansat i en vagtvirksomhed, der har indgået aftale med den pågældende kommune, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2.

Det forudsættes, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse fastsættes nærmere regler om tryghedsvagternes uddannelse. Det vil i den forbindelse kunne fastsættes, at personer, der udfører opgaver som tryghedsvagter, vil skulle opfylde de almindelige betingelser, der stilles til personalet i en vagtvirksomhed efter vagtvirksomhedslovens § 7 og vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9. Der vil endvidere kunne fastsættes nærmere regler om, at tryghedsvagterne skal have gennemgået en særlig uddannelse, inden ansættelsen træder i kraft. En sådan uddannelse kan bestå i ekstra kurser, der supplerer uddannelsen Grundlæggende vagt, der afholdes

i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser, uddannelsen til sikkerhedsvagt, jf. bekendtgørelse nr. 466 af 20. april 2020 om erhvervsuddannelsen til sikkerhedsvagt, der giver den pågældende kvalifikationer svarende til grundkursus for vagtfunctionærer, eller tilsvarende kvalifikationer, der kan anerkendes efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU.

Den ekstra uddannelse vil f.eks. skulle sikre, at tryghedsvagter har kendskab til lovgivning, som er relevant for tryghedsvagternes virksomhed, samarbejde med politiet, beføjelser og brug af kameraer mv.

Uddannelsen vil desuden skulle sikre, at tryghedsvagterne er klædt på til at tage direkte kontakt til borgere i forbindelse med deres virksomhed. Dette vil f.eks. kunne indebære et udvidet kursus i konflikthåndtering og håndtering af personer, der er berusede eller påvirkede af euforiserende stoffer. Det bemærkes i den forbindelse, at tryghedsvagterne bl.a. vil kunne anvendes i områder, hvor der opleves særlig utryghed, f.eks. diskoteksområder, områder med udendørs fester eller forsamlinger eller i stationsområder, og i områder, hvor der er risiko for indbrud. Tryghedsvagterne bør derfor have modtaget undervisning, der sikrer, at tryghedsvagten udfører arbejdet på en for samfundet og for tryghedsvagten betryggende måde.

Det forudsættes endvidere, at der i medfør af den foreslåede § 1 c fastsættes nærmere regler om tryghedsvagternes uniformering. Ved udformningen af sådanne regler bør der lægges vægt på hensyn svarende til de på side 59 i betænkning 1048/1985 om Vagtvirksomhed anførte, jf. nærmere ovenfor under pkt. 2.1.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Befolkningen bør således umiddelbart kunne se, at der er tale om en kommunal tryghedsvagt, og uniformen bør altid klart kunne adskilles fra politiets, således at forveksling undgås.

Tryghedsvagternes uniform bør desuden – ud fra et hensyn til den særlige karakter af kommunale tryghedsvagters virksomhed – kunne adskille tryghedsvagterne fra vagter, der er ansat i en virksomhed omfattet af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, nr. 1-5. Endvidere bør uniformen være ensartet på tværs af landet, så kommunale tryghedsvagter er letgenkendelige for befolkningen. I den forbindelse bemærkes, at formålet med og karakteren af kommunale tryghedsvagters virksomhed er forskelligt fra de typer af vagtvirksomhed, der udføres efter lovens § 1, stk. 1, nr. 1-5. Hertil kommer,

at tryghedsvagterne har særlige beføjelser, som adskiller dem fra øvrige vagter efter vagtvirksomhedsloven, jf. den foreslåede § 1 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, ovenfor.

For at sikre, at uniformen til tryghedsvagter ikke anvendes af vagtvirksomheder, der ikke har indgået aftale med en kommune efter den foreslåede bestemmelse i § 1 a, stk. 1, nr. 2, forudsættes det, at der i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen fastsættes regler om, at kommunerne vil kunne gøres ansvarlige for, at de ensartede uniformer til tryghedsvagter udleveres og inddrages. Reglerne om tryghedsvagternes uniformering bør gælde både, hvor tryghedsvagterne ansættes direkte i kommunen efter § 1 a, stk. 1, nr. 1, og hvor kommunen indgår aftale med en autoriseret vagtvirksomhed om opgaven efter § 1 a, stk. 1, nr. 2.

Det forudsættes ligeledes, at der efter den foreslåede § 1 c fastsættes nærmere regler om tryghedsvagters legitimation. Det vil bl.a. kunne fastsættes, at de nuværende regler om legitimation i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 12 tilsvarende finder anvendelse for tryghedsvagter, jf. nærmere pkt. 2.1.1.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Dette vil bl.a. indebære, at tryghedsvagterne under udførelsen af vagtvirksomhed altid skal være i besiddelse af et personlegitimationskort (vagtkort), der udstedes af politiet, når godkendelse er meddelt. Det vil endvidere indebære, at personlegitimationskortet skal bæres synligt.

Bemyndigelsen vil dog også kunne udnyttes med henblik på at fastsætte særlige regler om tryghedsvagters legitimation, der adskiller sig fra den legitimation, som øvrige vagter efter vagtvirksomhedsloven gør brug af. Der vil således kunne fastsættes regler om indførelse af et særligt legitimationskort for tryghedsvagter, som gør, at politiet eller kommunen kan kontrollere, at de personer, der udfører opgaver som tryghedsvagter, opfylder de særlige krav, der gælder for tryghedsvagter.

Det forudsættes i tilknytning hertil, at det i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen vil blive fastsat, at overtrædelse af de pågældende regler om tryghedsvagters uddannelse, uniform og personlegitimationskort vil kunne straffes med bøde.

Desuden lægges der op til, at justitsministeren efter den foreslåede § 1 c kan fastsætte nærmere krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende. Der bør i den forbindelse navnlig fastsættes krav om, at

tryghedsvagterne ikke gør brug af befordringsmidler forsynet med kendetegn mv., der kan forveksles med politiet.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 2, stk. 2, at personalet i en vagtvirksomhed skal være godkendt efter reglerne i vagtvirksomhedslovens § 7.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 2, stk. 2, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte kommunalt ansatte tryghedsvagter efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Den foreslåede ændring af vagtvirksomhedslovens § 2, stk. 2, skal gøre det muligt for justitsministeren med hjemmel i lovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, at kommunalt ansatte tryghedsvagter ligeledes skal være godkendte efter reglerne i lovens § 7. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, om kommunalt ansatte tryghedsvagter og lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter kommunalbestyrelsen skal sørge for, at kommunens tryghedsvagter er godkendte til ansættelse i kommunen, inden ansættelsen træder i kraft.

Det bemærkes, at § 2, stk. 2, finder umiddelbar anvendelse på tryghedsvagter, der er ansat i autoriserede vagtvirksomheder, efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, om udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.1 og 2.1.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 3, stk. 1, nr. 6, at autorisation kan meddeles personer, der ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2. Det fremgår endvidere af vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 3, nr. 1, at godkendelse af en ansættelse i en vagtvirk-

somhed kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2.

Ved lov nr. 6 af 3. januar 1992 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Samfundstjeneste m.v.) blev borgerlig straffelovs titel ændret til straffeloven. Som en konsekvens heraf foreslås det i vagtvirksomhedslovens § 3, *stk. 1, nr. 6*, og § 7, *stk. 3, nr. 1*, at ændre »borgerlig straffelovs« til »straffelovens«.

Den foreslåede ændring har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 8

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., at autorisation kan meddeles aktieselskaber eller anpartsselskaber, når de er registreret i aktieselskabsregisteret, og direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i lovens § 3, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2, og direktørerne og alle bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i lovens § 3, stk. 1, nr. 4-7.

Stiftelse af et kapitalselskab skal registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system eller anmeldes til registrering senest 2 uger fra stiftelsesdokumentets underskrivelse, jf. selskabslovens § 40, stk. 1. Det er i dag ikke aktieselskabsregistret, men Det Centrale Virksomhedsregister, der indeholder grunddata om juridiske enheder, der er omfattet af en lovbestemt pligt til at være registreret, jf. § 2 i lov om Det Centrale Virksomhedsregister.

Som en konsekvens heraf foreslås det i vagtvirksomhedslovens § 4, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre henvisningen til »aktieselskabsregistret«, så der fremover henvises til »Det Centrale Virksomhedsregister«.

Den foreslåede ændring har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 9

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., at autorisationens indehaver skal sørge for, at vagtvirksomhedens personale er godkendt til ansættelse i virksomheden, inden ansættelsen træder i kraft. Godkendelse kan kun meddeles, såfremt den, der ønskes ansat, er fyldt 18 år, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Det foreslås, at der i vagtvirksomhedslovens § 7, *stk. 1*, før 2. pkt., som nyt punktum indsættes, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at kommunens tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, er godkendte til ansættelse i kommunen, inden ansættelsen træder i kraft. Bestemmelsen kommer herved også til at omfatte kommunalt ansatte tryghedsvagter efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Den foreslåede ændring af vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 1, skal gøre det muligt for justitsministeren med hjemmel i lovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, at kommunalt ansatte tryghedsvagter, ligeledes skal være godkendte efter reglerne i lovens § 7. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, om kommunalt ansatte tryghedsvagter og lovforslagets § 1, nr. 6, om godkendelse af kommunalt ansatte tryghedsvagter.

Det bemærkes, at § 7, stk. 1, finder umiddelbar anvendelse på tryghedsvagter, der er ansat i autoriserede vagtvirksomheder, efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 4, om udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.1 og 2.1.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 13, stk. 1, 1. pkt., at autorisation til at udøve vagtvirksomhed samt godkendelse af kontrolcentraler og personalet i en vagtvirksomhed meddeles af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil. Godkendelse af personale i en vagtvirksomhed meddeles af politiet, jf. § 5 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 13, *stk. 1, 1. pkt.*, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte kommunalt ansatte tryghedsvagter, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Den foreslåede ændring af vagtvirksomhedslovens § 13, stk. 1, 1. pkt., skal gøre det muligt for justitsministeren med hjemmel i lovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, at bestemmelsen tilsvarende

skal finde anvendelse på kommunalt ansatte tryghedsvagter. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, om kommunalt ansatte tryghedsvagter.

Det bemærkes, at § 13, stk. 1, 1. pkt., finder umiddelbar anvendelse på tryghedsvagter, der er ansat i autoriserede vagtvirksomheder, efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 4, om udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.1 og 2.1.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., at en autorisation og en godkendelse af en ansættelse i en vagtvirksomhed kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, såfremt autorisationens indehaver eller den ansatte har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller godkendelsen eller af bestemmelser fastsat i henhold til loven. Det fremgår nærmere af § 8 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at en godkendelse af en ansættelse i en vagtvirksomhed kan tilbagekaldes af politiet.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., således at bestemmelsen også kommer til at omfatte ansættelse som tryghedsvagt i en kommune, jf. den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Den foreslåede ændring af vagtvirksomhedslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., skal gøre det muligt for justitsministeren med hjemmel i lovens § 1, stk. 2, ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, at bestemmelsen tilsvarende skal finde anvendelse på kommunalt ansatte tryghedsvagter. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, om kommunalt ansatte tryghedsvagter.

Det bemærkes, at § 14, stk. 1, 1. pkt., finder umiddelbar anvendelse på tryghedsvagter, der er ansat i autoriserede vagtvirksomheder, efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 4, om udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.1 og 2.1.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12-15

Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 20, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder lovens § 2 (autorisation og godkendelse), § 4, stk. 2 (anmeldelse af nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen), § 6, stk. 1 (vagtvirksomhed på områder, hvortil der er almindelig adgang), § 7, stk. 1 (godkendelse af personalet), og § 9 (alarminformationer til politiet).

Det fremgår endvidere af lovens § 20, stk. 2, at i forskrifter, som udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Sådanne regler er nærmere fastsat i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 29.

Herudover fremgår det af stk. 3, 1. pkt., at der ved overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab, anpartsselskab eller lignende kan pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller på tilsvarende måde af et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Efter vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, er ikke-erhvervmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, kun omfattet af reglerne om vagtvirksomhed i det omfang, dette bestemmes af justitsministeren.

Det bemærkes, at der kan ifaldes strafansvar for både uagtsomhed og for forsætlig overtrædelse af bestemmelserne om vagtvirksomhed, jf. § 19 i straffeloven.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12, at ændre »§ 9 eller« til: »§ 9,« i vagtvirksomhedslovens § 20, stk. 1, nr. 1. Endvidere foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 13, at ændre »§ 6, stk. 2.« til: »§ 6, stk. 2, eller« i § 20, stk. 1, nr. 2.

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 1, nr. 14, jf. nærmere nedenfor.

Med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det, at der i vagtvirksomhedsloven § 20, stk. 1, indsættes et *nr. 3*, hvorefter den, der undlader at sørge for, at kommunalt ansatte vagter efter § 1 a, stk. 1 nr. 1, er godkendte, eller undlader at sikre, at vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed efter § 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriserede, eller at vagterne er godkendte, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, er det en betingelse, at tryghedsvagter opfylder de krav, der fremgår af vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 1, 2. pkt., (der med lovforslaget bliver til § 7, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 9) og § 7, stk. 3, om godkendelse af personalet i en vagtvirksomhed samt de nærmere uddannelsesmæssige krav for tryghedsvagter, der forudsættes fastsat i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen. Det er den kommune, der ønsker at ansætte tryghedsvagter i kommunalt regi, som vil skulle indgive ansøgningen om godkendelse af den pågældende tryghedsvagt til politiet. Kommunen skal sørge for, at de pågældende tryghedsvagter er godkendte, inden ansættelsen træder i kraft.

Den foreslåede § 20, stk. 1, nr. 3, indebærer således, at de kommuner, hvor tryghedsvagterne efter § 1 a, stk. 1, nr. 1, er i direkte ansættelsesforhold med den antagende kommune, vil kunne ifalde strafansvar efter vagtvirksomhedslovens § 20, stk. 1, nr. 3, hvis kommunalbestyrelsen ikke efterlever sin forpligtelse til at sørge for, at tryghedsvagterne er godkendte efter § 7, inden ansættelsen træder i kraft. Kommunalbestyrelsen vil derimod ikke skulle autoriseres på samme måde som en vagtvirksomhed, hvorfor kommunen ikke vil kunne ifalde strafansvar for overtrædelse af § 2, stk. 1.

Det bemærkes, at vagtvirksomhedslovens regler kun vil finde anvendelse på tryghedsvagter, som efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 1, er i et direkte ansættelsesforhold med kommunen, i det omfang dette fastsættes ved bekendtgørelse. Der henvises nærmere herom til pkt. 2.1.3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at sikre, at den vagtvirksomhed, som kommunen indgår aftale med om antagelse af kommunale tryghedsvagter, er autoriseret, jf. lovens § 2, stk. 1, og at de personer, der skal arbejde som tryghedsvagter, er godkendt, jf. lovens § 7, herunder opfylder de relevante ud-

dannelsesmæssige krav for tryghedsvagter, der forudsættes nærmere fastsat ved bekendtgørelse.

Den foreslåede § 20, stk. 1, nr. 3, indebærer i denne henseende, at kommunen vil kunne straffes med bøde, hvis kommunen undlader at sikre, at vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed efter § 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriserede, eller at vagterne er godkendte. Kommunen skal sikre sig, at vagtvirksomheden, som kommunen indgår aftale med, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriseret, inden aftalen træder i kraft. Kommunen skal sikre sig, at personalet i vagtvirksomheden, der skal virke som tryghedsvagter, er godkendte, inden tryghedsvagterne udfører virksomhed i kommunen.

Det er kommunen, som vil kunne pålægges straf efter den foreslåede § 20, stk. 1, nr. 3. Der henvises til vagtvirksomhedslovens § 20, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, hvorefter et bødeansvar for overtrædelser begået af en kommune eller på tilsvarende måde af et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 15, at der i § 20 efter stk. 1, indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter de grupper af vagtvirksomhed, der efter § 1, stk. 2, fastsættes regler om, skal være omfattet af dele af loven, tilsvarende kan straffes for overtrædelser af de i stk. 1, nævnte bestemmelser.

Bestemmelsen har til formål at tydeliggøre, at overtrædelser af de i § 20, stk. 1, oplyste bestemmelser, som begås i forbindelse med udøvelse af ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed eller vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, tilsvarende vil kunne straffes, hvis justitsministeren efter lovens § 1, stk. 2, har besluttet, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse for sådanne typer vagtvirksomhed.

Forslaget indebærer herved ikke en ændring af den gældende retstilstand, men har alene til formål at tydeliggøre den gældende ordning.

For så vidt angår overtrædelser af de § 1 a, stk. 1, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, der begås inden, men pådømmes efter den 1. juli 2026, bemærkes det, at udgangspunktet efter den almindelige regel i straffelovens § 3, stk. 1, er, at spørgsmålet om strafbarhed og straffastsættelse skal afgøres efter den på pådømmelsestidspunktet gældende lov.

Pådømmelsestidspunktets lov skal dog ikke lægges til grund, hvis ophøret af gerningstidens lov beror på ydre, strafskylden uvedkommende forhold, jf. bestemmelsens stk. 1, 2. pkt. Det samme må efter Justitsministeriets vurdering antages at gælde, hvis loven er faldet bort, fordi den fra først af var tidsbegrænset, og det fremgår af loven, at den alene finder anvendelse på kendsgerninger, som indtræffer i den angivne periode. Det vil sige, at hvis en kommune i perioden fra den 1. juli 2023 til den 1. juli 2026 eksempelvis gør brug af en tryghedsvagt, der ikke er godkendt, vil kommunen kunne ifalde straf herfor, uanset at sagen først måtte blive pådømt efter udløbet af perioden.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af den gældende retstilstand. Lovforslaget ændrer således ikke på bestemmelsens strafbetingelser, strafniveau eller de forhold, der i almindelighed vil kunne anses som skærpende eller formildende omstændigheder.

Der henvises nærmere til pkt. 2.1.3.2.1 og 2.1.3.2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 15. juni 2023. Efter denne dato vil kommunerne kunne antage kommunale tryghedsvagter i medfør af den foreslåede bestemmelse i vagtvirksomhedslovens § 1 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Kommuner, der ønsker at ansætte tryghedsvagter i kommunalt regi, vil efter dette tidspunkt kunne indgive ansøgningen om godkendelse af den pågældende tryghedsvagt til politiet.

Vagtvirksomheder vil efter dette tidspunkt kunne ansøge politiet om autorisation til at udøve virksomhed med tryghedsvagter i medfør af den foreslåede bestemmelse i vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, nr. 6, samt indgive ansøgning om godkendelse af den pågældende tryghedsvagt.

Det forudsættes i den forbindelse, at politiet vil være klar til at kunne behandle ansøgninger allerede fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Til § 3

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det bemærkes, at Færøerne har overtaget lovgivningskompetencen på området for vagtvirksomhed.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om vagtvirksomhed, jf. lov- bekendtgørelse nr. 112 af 11. ja- nuar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1681 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Lovens <i>titel</i> affattes således: »Lov om vagtvirksomhed og kom- munale tryghedsvagter«.</p>
<p>§ 1. Lovens regler om vagtvirksom- hed finder anvendelse på enhver selv- stændig virksomhed, hvorved perso- ner 1-3) --- 4) modtager og behandler alarmsigna- ler fra overfalds- eller indbrudsalar- meringsanlæg eller 5) fører kontrol med andres virksom- hed som nævnt i nr. 1-4</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>2. I § 1, <i>stk. 1, nr. 4</i>, ændres »ind- brudsalarmeringsanlæg eller« til: »indbrudsalarmeringsanlæg,«.</p> <p>3. I § 1, <i>stk. 1, nr. 5</i>, ændres »nr. 1- 4.« til: »nr. 1-4 eller«.</p> <p>4. I § 1, <i>stk. 1</i>, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer: »6) udfører opgaver som trygheds- vagter, jf. § 1 a, <i>stk. 1, nr. 2.</i>«</p>
	<p>5. Efter § 1 indsættes før overskrif- ten før § 2:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Kommunale tryghedsvagter</i></p> <p>§ 1 a. Kommunalbestyrelsen kan i perioden fra den 1. juli 2023 til den</p>

1. juli 2026 gøre brug af tryghedsvagter med henblik på at opretholde den offentlige orden m.v. på kommunens område. Tryghedsvagter skal være

- 1) godkendte, kommunalt ansatte vagter eller
- 2) godkendte vagter ansat i autoriserede vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed.

Stk. 2. Tryghedsvagter kan udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Stk. 3. Tryghedsvagters virksomhed sker under kommunens instruktion og ansvar.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen behandler klager over tryghedsvagter, som er ansat i eller antaget af kommunen efter stk. 1.

§ 1 b. Tryghedsvagter kan henstille til personer, der forstyrrer den offentlige orden m.v. på steder, hvortil der er almindelig adgang, at stoppe den forstyrrende adfærd m.v. Efterkommes en henstilling ikke, kan tryghedsvagter tilkalde politiet.

Stk. 2. Tryghedsvagter kan i forbindelse med deres virksomhed foretage foto- og videooptagelser af personer, der befinder sig på et sted, hvortil der er almindelig adgang, med henblik på at dokumentere forstyrrelser af den offentlige orden m.v. eller øvrige strafbare forhold.

	<p><i>Stk. 3.</i> Tryghedsvagter skal på begæring af politiet overdrage foto- og videomateriale efter stk. 2, hvis politiet vurderer, at foto- og videomaterialet kan have betydning for politimæssig opfølgning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Tryghedsvagter kan anvende hunde, hvis politiet har givet særlig tilladelse hertil.</p> <p>§ 1 c. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om tryghedsvagter, herunder om tryghedsvagternes uddannelse, uniformering og legitimation, samt krav til tryghedsvagters anvendelse af hunde, transportmidler og lignende.«</p>
<p>§ 2. Den, der udøver vagtvirksomhed eller indgår aftale herom, skal have autorisation hertil</p> <p><i>Stk. 2.</i> Personalet i en vagtvirksomhed skal være godkendt efter reglerne i § 7.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>6. I § 2, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »vagtvirksomhed«: »og kommunalt ansatte tryghedsvagter, jf. § 1 a, <i>stk. 1, nr. 1</i>,«.</p>
<p>§ 3. Autorisation kan meddeles personer, der</p> <p>1-5) ---</p> <p>6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed, jf. borgerlig straffelovs § 78, <i>stk. 2</i>, og som</p> <p>7) ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>7. I § 3, <i>stk. 1, nr. 6</i>, og § 7, <i>stk. 3, nr. 1</i>, ændres »borgerlig straffelovs« til: »straffelovens«.</p>

<p>§ 4. Autorisation kan meddeles aktieselskaber eller anpartsselskaber, når de er registreret i aktieselskabsregisteret og direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2, og direktørerne og alle bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 4-7. Der kan endvidere under tilsvarende betingelser meddeles autorisation til andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar, foreninger, stiftelser og andre selvejende institutioner. Udenlandske selskaber m.v. af den art, som er nævnt i 1. og 2. pkt., kan meddeles autorisation, hvis dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af justitsministeren. Filialer af udenlandske selskaber mv. af den i 1. og 2. pkt. nævnte art kan meddeles autorisation, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af justitsministeren.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>8. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »aktieselskabs-registeret« til: »Det Centrale Virksomhedsregister«.</p>
<p>§ 7. Autorisationens indehaver skal sørge for, at vagtvirksomhedens personale er godkendt til ansættelse i virksomheden, inden ansættelsen træder i kraft. Godkendelse kan kun meddeles, såfremt den, der ønskes ansat, er fyldt 18 år</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>9. I § 7, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at kommunens tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, er godkendte til ansættelse i kommunen, inden ansættelsen træder i kraft.«</p>
<p>§ 13. Autorisation til at udøve vagtvirksomhed samt godkendelse af</p>	<p>10. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »og personalet i en vagtvirksomhed«</p>

<p>kontrolcentraler og personalet i en vagtvirksomhed meddeles af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil. Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager de pågældende opgaver.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>til: », personalet i en vagtvirksomhed og kommunalt ansatte tryghedsvagter, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1,«.</p>
<p>§ 14. En autorisation og en godkendelse af en ansættelse i en vagtvirksomhed kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, såfremt autorisationens indehaver eller den ansatte har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller godkendelsen eller af bestemmelser fastsat i henhold til loven. Det samme gælder, såfremt betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 7, § 4, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 7, eller § 7, stk. 3, nr. 2, for meddelelse af autorisation eller godkendelse ikke længere er til stede. Tilbagekaldelsen kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>11. I § 14, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »ansættelse i en vagtvirksomhed«: » eller som tryghedsvagt i en kommune, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1,«.</p>
<p>§ 20. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) overtræder § 2, § 4, stk. 2, § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, og § 9 eller 2) overtræder vilkår eller forbud fastsat efter § 5 og § 6, stk. 2. 	<p>12. I § 20, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 eller« til: »§ 9,«.</p>

Stk. 2-3. ---

13. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2.« til: »§ 6, stk. 2, eller«.

14. I § 20, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) undlader at sørge for, at kommunalt ansatte tryghedsvagter efter § 1 a, stk. 1, nr. 1, er godkendte, eller undlader at sikre, at vagtvirksomheder, som har indgået aftale med kommunen om udøvelse af vagtvirksomhed efter § 1 a, stk. 1, nr. 2, er autoriserede, eller at tryghedsvagterne er godkendte«.

15. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. De grupper af vagtvirksomhed, der efter § 1, stk. 2, fastsættes regler om skal være omfattet af dele af loven, kan tilsvarende straffes for overtrædelser af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.